

Nr 70.

Ankom till riksdagens kansli den 16 juni kl. 5 e. m.

Memorial med förslag till nytt reglemente för riksgäldskontoret.

Bankoutskottet får härmed överlämna förslag till nytt reglemente för riksgäldskontoret med tillhörande avlöningsstater och pensionsstat.

Utskottet vill till en början erinra, att de förändringar i reglementet som innevarande år ansetts erforderliga, äro mera omfattande än vanligt, beroende på den av riksdagen beslutade omorganisationen av riksgäldskontoret m. m.

I § 5 har införts riksdagens beslut angående reseersättning till fullmäktiges suppleanter.

Då med hänsyn till nämnda omorganisation en ändring beträffande fördelningen av arbetet mellan deputerade m. m. ansetts böra äga rum, har i överensstämmelse härmed § 9 erhållit förändrad lydelse.

Efter det anslagen till ränta och amortering å statsskulden blivit uppförda i riksstaten, vilket varit fallet från och med år 1914, hava de haft karakteren av bestämda anslag; och har likvidations- och amortissementsfondens uppgift varit att reglera å dessa anslag uppkommande brister eller överskott. Sedan på grund av riksdagens beslut samtliga anslag till förräntning och amortering av statsskulden förändrats från att vara bestämda anslag till förslagsanslag (resp. förslagsanslag, högst), vilkas överskott eller brister, liksom övriga förslagsanslag, regleras av statsverkets kassafond, torde likvidations- och amortissementsfonden kunna från och med år 1918 upphöra. Härigenom vinnes avsevärd förenkling i anslagsbokföringen. Fondens tillgångar, som företrädesvis utgöras av kapital- och räntevinster, vilka

uppkommit å utestående annuitetslikvider och sedermera i sin ordning förräntats, torde lämpligen kunna överföras till fonden för statsskuldens amortering.

De belopp, som erfordras för ränta och amortering å statsskulden, skola för framtiden lyftas å de för sagda ändamål å riksstaten anvisade förslagsanslagen samt överföras till en fond, benämnd *fonden för annuitetslikvider*. Denna fond består av det samlade beloppet av tillsvidare icke disponerade anslagsmedel för förräntning och amortering av statsskulden, vilka medel t. o. m. år 1916 varit fördelade å speciella annuitets- och förräntningskonti för de särskilda statslånen. Fonden för annuitetslikvider är följaktligen av helt annan natur än likvidations- och amortissementsfonden; den motsvarar nämligen riksgäldskontorets skuld å utelöpande förfallna obligationer och kuponger. Fonden för annuitetslikvider, vars belopp vid 1917 års början utgjorde kronor 20,484,274: 56, är på grund av sin natur icke avsedd att förräntas.

Bestämmelserna angående sistnämnda fond hava införts i § 20.

De belopp, som av riksdagen anvisats till avbetalning å statsskulden, böra efter genomförandet av det nya bokföringssystemet direkt tillgodoföras den i § 21 omnämnda fonden för statsskuldens amortering. Nämnda paragrafs första stycke har därför erhållit förändrad lydelse.

Den omläggning av riksgäldskontorets räkenskaper, som ägt rum fr. o. m. detta års början, erfordrar en omformulering av § 22 mom. 1 och § 23. De utestående järnvägs- och byggnadslånen kunna icke längre anses såsom en riksgäldskontorets fordran, då de omedelbart efter det de influtit till riksgäldskontoret skola redovisas till statsverket såsom inkomst å olika rikstatstitlar. Till följd därav komma utestående belopp å dessa lån att för framtiden bokföras bland riksgäldskontorets fordringar inom linjen. De delar av järnvägslånefonderna, som icke utbetalts till låntagare, bokföras däremot givetvis fortfarande såsom riksgäldskontorets skuld å anslagen till respektive allmänna järnvägslånefonden och bibanelånefonden. Vad beträffar den s. k. allmänna byggnadslånefonden, är denna helt och hållet tagen i anspråk, och avsättningar till densamma äga som bekant numera icke rum. De utestående fordringarna å lån från denna fond behandlas efter bokföringsreformen, på sätt ovan angivits beträffande järnvägslånefonderna.

På grund av nu berörda förhållanden har i § 22 mom. 1 första stycket och mom. 2 införts ett tillägg, angivande, att där omnämnda medel bok-

föras å respektive fond, endast i den mån de icke blivit tagna i anspråk. Andra stycket av § 22 mom. 1 har även omformulerats.

I § 22 mom. 3 har vidtagits den jämkning, som föranledes därav att fordringarna å järnvägslånen icke kunna anses vara riksgäldskontorets utan statsverkets.

§ 24 stycket 2 har på grund av den nya grupperingen fr. o. m. 1918 av anslagen under riksstatens elfte huvudtitel erhållit ändrad lydelse.

I §§ 25—30 har ordet »uppdebitera» utbytt mot »bokföra».

I §§ 27 och 28 hava företagits de förändringar, att uppgifterna angående de beräknade beloppen av inflytande räntor och kapitalavbetalningar å järnvägs- och byggnadslånefonderna samt vad som i § 28 haft avseende å statens lån till Mora—Vänerns järnvägsaktiebolag utgått.

I § 30 hava orden »likvidations- och amortissementsfonden» utbytt mot »fonden för annuitetslikviden».

Omgrupperingen av anslagen under riksstatens elfte huvudtitel har nödvändiggjort en genomgående omarbetning av reglementets § 32, avdelningarna 1—4. Jämväl avdelningarna 5 och 6 i samma paragraf hava undergått viss omarbetning.

Under avdelning 1, efter omgrupperingen avseende riksdags- och revisionskostnader samt kostnader för riksdagens hus, hava upptagits bestämmelserna i förutvarande avdelningarna 1 och 2. I avdelning 1 mom. a) har bestämmelsen angående rätt för riksdagsman att i viss utsträckning erhålla ersättning för under riksdagen företagen resa till hemorten, varom bestämmelse återfinnes i riksdagsordningens § 12, utgått. I stället har i ifrågavarande moment införts föreskrift angående utbetalandet av den ersättning, som jämlikt riksdagens beslut kan komma att utgå till riksdagens personal vid olycksfall i arbete.

I avdelning 1 mom. c) hava införts de förändringar, som föranledas av riksdagens beslut med anledning av bankoutskottets utlåtande nr 6 angående en uppslagsbok över 1917 års riksdag.

Momenten d) och e) kvarstå oförändrade.

Då de under mom. f), h), i) och k) omförmälda uppdragen äro slutförda, hava bestämmelserna i nämnda moment utgått. Moment g) överföres till avdelning 2.

I stället hava i den nya avdelning 1 införts bestämmelser med anledning av följande av innevarande års riksdag fattade beslut, nämligen:

1. angående årligt understöd åt skulptören Sven Andersson;
2. angående utarbetande av register över kyrkomötets protokoll;

3. angående utarbetandet av personregister till riksdagens protokoll för tiden 1809—1866;

4. angående bidrag till tryckningen av andra delen av arbetet »Helgeands-
holmen och Norrström från äldsta tid till våra dagar».

Moment a) i förutvarande avdelning 2, har insatts i avdelning 1, varemot bestämmelsen i mom. b) hänförs till den nya avdelning 2.

Sista stycket i förutvarande avdelning 1 innehåller bland annat be-
myndigande för fullmäktige att utbetala och å anslaget till riksdags- och
revisionskostnader m. m. avföra kotsnaden för tryckning av militieombuds-
mannens ämbetsberättelser. Kostnaderna för justitieombudsmannens ämbets-
berättelse bestridas av förslagsanslaget till justitieombudsmannen och hans
expedition, ehuru någon bestämmelse därom ej återfinnes bland de villkor,
riksdagen fastställt beträffande detta anslag. Det får givetvis anses såsom
en oegentlighet, att kostnaderna för ifrågavarande två berättelser utgå av
olikartade anslag. Då berättelserna inbindas bland riksdagshandlingarna
och väl böra anses tillhöra dessa, synes det naturligaste vara, att kost-
naderna för deras tryckning bestridas av anslaget till riksdagskostnader m. m.
I överensstämmelse härmed har i avdelning 1 införts ett moment angående
bestridandet av kostnaderna för dessa berättelser.

Senare delen av sista stycket i förutvarande avdelning 1 innehåller
uppdrag för fullmäktige att hyra lokal åt militieombudsmannen samt att
av anslaget till riksdagskostnader m. m. utbetala kostnaden för hyra och
uppvärmning av lokalen ävensom uppkommande flyttningskostnad. Enligt
utskottets mening synes det riktigtare, att dessa kostnader bestridas av för-
slagsanslaget till militieombudsmannen och hans expedition och hava i en-
lighet härmed nu ifrågavarande bestämmelser överflyttats till avdelning 6.

Anslaget under avdelning 1 har, på grund av i riksgäldskontoret verk-
ställd beräkning, i 1918 års riksstat uppförts med ett belopp av 1,373,000
kronor.

Efter omgrupperingen kommer avdelning 2 i § 32 att omfatta av-
löningar och pensioner m. m. vid riksgälds- och riksdagsförvaltningen d. v. s.
huvudsakligen förutvarande avdelning 4.

Moment a) i denna har omredigerats i anledning av de förändrade
bestämmelserna rörande arvoden till fullmäktige och deputerade, vilka
föreskrifter skola gälla fr. o. m. år 1918.

Nya moment hava införts, nämligen angående rätt för fullmäktige
att disponera erforderligt belopp till arvoden åt extra personal vid riks-
dagens hus angående ersättning vid olycksfall i arbete till personalen vid

riksgäldskontoret, riksdagens bibliotek och riksdagens hus, angående utbetalandet av de pensioner, som skola utgå från riksgäldskontoret, samt angående bibehållande av riksgäldskontorets änke- och pupillkassas rätt till statsbidrag.

Bestämmelserna i mom. g) av förutvarande avdelning 1 och mom. b) av förutvarande avdelning 2 hava införts i den nya avdelningen 2.

De förutvarande bestämmelserna i avdelning 4 hava ock — utöver vad ovan blivit nämnt — underkastats en del jämkningar.

Anslaget under avdelning 2 har, på grund av i riksgäldskontoret verkställd beräkning, i riksstaten för år 1918 upptagits med 196,000 kronor.

Förutvarande avdelning 3 kvarstår oförändrad.

Avdelning 4 omfattar »kontorsexpenser, inlösningsprovisioner och andra omkostnader för statskulden».

Från detta anslag skola utgå *dels* riksgäldskontorets kontorsexpenser såsom utgifter för städning, anskaffning av inventarier och förbrukningsartiklar, underhåll av inventarier, belysning m. m., *dels ock* utgifter för inköp av obligationspapper, tryckning av obligationer m. m. samt inlösningsprovisioner.

Detta anslagsbelopp har för år 1918 bestämts till 90,000 kronor.

Avdelning 5 kvarstår i huvudsak oförändrad.

• Då kostnaderna för tryckning av justitieombudsmannens ämbetsberättelse för framtiden ansetts böra utgå av anslaget till riksdagskostnader, har anslaget till justitieombudsmannen och hans expedition nedsatts med 3,000 kronor och för år 1918 bestämts till 34,000 kronor i stället för föreslagna 37,000 kronor.

Orden »att gälla från och med år 1917», omedelbart före l:o), hava utgått.

I 8:o) angående expensanslaget å 1,200 kronor hava orden »från vilket anslag emellertid icke må utgå kostnaderna för tryckning m. m. av justitieombudsmannens ämbetsberättelser» utgått.

Det omedelbart därpå följande stycket angående tillämpning av äldre bestämmelser till 1916 års utgång har även utgått. Detsamma är förhållandet med sista stycket i avdelningen angående täckandet av brist å expensanslaget, då justitieombudsmannen icke till riksdagen avlätit någon framställning angående täckande av under år 1916 uppkommen brist å samma anslag.

Avdelning 6 kvarstår i huvudsak oförändrad.

Då kostnaderna för hyra och uppvärmning av militieombudsmannens lokal ansetts böra för framtiden utgå av förslagsanslaget till militieombudsmannen och hans expedition, har detta anslag höjts med ett belopp av 3,000 kronor och för år 1918 bestämts till 43,000 kronor.

Orden »att gälla från och med år 1917» hava även här ansetts böra utgå. Detsamma gäller avdelningens sista stycke angående äldre bestämmelsers giltighet till 1916 års utgång.

Ett nytt moment har tillfogats av innehåll att till bestridande av kostnaderna för hyra för militieombudsmannens expeditionslokal ävensom lokalens uppvärmning må användas ett anslag av 3,000 kronor för år. Då dessa kostnader kunna växla under olika år, har synts lämpligt, att giva detta anslag förslagsanslags karaktär.

I slutet av avdelning 6 har intagits såsom ett särskilt stycke riksdagens bemyndigande för fullmäktige att ombesörja hyrande av lokal för militieombudsmansexpeditionen.

Med anledning av riksdagens beslut angående anslag för bortarbetande av uppkommen arbetsbalans å militieombudsmannens expedition hava vederbörliga bestämmelser intagits i ifrågavarande avdelning.

I § 32 hava såsom en sista avdelning — dock utan nummerbeteckning — införts dels de föreskrifter, som av innevarande års riksdag meddelats angående krigstidstillägg och krigstidshjälp till befattningshavare vid riksgäldskontoret, riksdagens hus och riksdagens bibliotek ävensom vid justitieombudsmannens och militieombudsmannens expeditioner, dels ock de bestämmelser, som av riksdagen fastställts i fråga om tillfälliga arvodestillägg och ersättningar till den vid 1917 års riksdag anställda personalen.

Slutligen har ock i sammanhang härmed angivits, att de belopp, som av riksgäldskontoret utbetalas på grund av nämnda föreskrifter och bestämmelser, skola utgå av de under elfte huvudtiteln i riksstaten för år 1917 uppförda anslag, vilka omförmålas i avdelningarna 1, 2, 4, 5 och 6 av 32 § i förutvarande reglemente.

I § 33 finnas upptagna de i riksstaten uppförda anslagen till räntor och avbetalningar å statskulden. Dessa anslag hava varit bestämda och sålunda icke fått överskridas. Likvidations- och amortissementsfonden har fungerat såsom en statsverkets andra kassafond genom att ersätta tillfälliga brister å vissa av dessa anslag med besparingar å andra. Såsom förut nämnts, har i det förändrade bokföringssystem, som tillämpas från och med detta år, likvidations- och amortissementsfonden uteslutits, ehuru densamma

ännu icke kunnat avföras, då därtill fordras riksdagens medgivande. En av förutsättningarna för nämnda fonds försvinnande är emellertid, såsom förut anförts, att anslagen till räntor och avbetalning å statskulden förändras till *förslagsanslag*.

I enlighet härmed har ordet »anslag», som återfinnes på två ställen i § 33, utbytt mot »förslagsanslag», varjämte i stället för orden »likvidations- och amortissementsfonden» införts »fonden för annuitetslikvider».

Andra avdelningen av förutvarande § 34, innefattande bestämmelser i fråga om likviderandet av köpesskillingen för Mora—Vänerns järnväg, bör utgå, då där omförmälda åtgärder blivit vidtagna.

Övriga förändringar i § 34 hava föranletts av statsregleringen för år 1918.

I § 36 hava införts de belopp, som i riksstaten upptagits såsom kapitalökning för år 1918 till järnvägslånefonden och bibanelånefonden.

Sedan riksgäldskontorets kassörs befattning med underskrivande av checker å riksgäldskontorets giroräkning upphört och överflyttats å kamreraren (riksgäldskommissarien), har erforderlig ändring vidtagits i § 37.

På grund av det förändrade bokföringssätt, som från och med innevarande års ingång kommit till användning i riksgäldskontoret, torde riksgäldskontorets huvudbok för framtiden kunna komma att föreligga avslutad och granskad avsevärt tidigare än vad hittills varit fallet. De i § 40 angivna tidpunkterna härför torde alltså för framtiden kunna förändras. Då det emellertid är önskligt, att någon erfarenhet vinnes rörande tiden för fullbordandet av bokslutet för innevarande år, torde de nuvarande bestämmelserna lämpligen böra tills vidare kvarstå. Av samma skäl torde någon ändring av bestämmelsen i § 41 nu icke böra vidtagas.

Vad beträffar andra stycket av § 40, har vidtagits en ändring i avseende å omfattningen av de rapporter, som månatligen skola avlämnas till statskontorets riksbokslutsbyrå. Efter det räkenskapsreformen blivit inom riksgäldskontoret fullständigt genomförd, komma nämligen dessa rapporter att omfatta icke blott riksgäldskontorets befattning med riksstatsinkomsterna och riksstatsutgifterna samt uppgift å riksgäldskontorets sammanlagda kassatillgång vid månadens början och slut utan även de förändringar, som under månaden ägt rum i avseende å riksgäldskontoret tillhöriga eller av detsamma förvaltade medel.

De nya avlöningsstaterna för befattningshavare i riksgäldskontoret och vid riksdagens hus hava medfört förändrade villkor och bestämmelser för åtnjutande av de i staterna stadgade avlöningsförmåner m. m. Till följd

därav har erforderlig omarbetning av §§ 67, 78, 79, 80 och 81 vidtagits.

I § 67 hava införts bestämmelserna under D i utskottets utlåtande nr 45, och omedelbart därefter hava införts de bestämmelser, som återfinnas under H i nämnda utlåtande. Slutligen har i paragrafen intagits föreskrift därom att de gamla villkoren och bestämmelserna skola gälla beträffande tjänstinnehavare vid riksgäldskontoret och riksdagens hus till innevarande års utgång och beträffande tjänstinnehavare vid riksdagens bibliotek tills vidare.

De förutvarande §§ 78, 79 och 80 angående pensionering av tjänstinnehavare vid riksgäldskontoret, riksdagens bibliotek och riksdagen hus hava sammanslagits till en paragraf, vilken innehåller de bestämmelser, som återfinnas under E i utskottets ovannämnda utlåtande.

I en ny paragraf, 79, har införts föreskrift om de gamla pensionsbestämmelsernas giltighet till innevarande års utgång och för biblioteket tills vidare.

Under § 80 hava införts de bestämmelser angående kvinnliga biträden i riksgäldskontoret, vilka återfinnas under F i utskottets ovannämnda utlåtande nr 45. Även i denna paragraf har angivits, att de gamla bestämmelserna gälla för tiden till innevarande års slut.

Med anledning av framställning från fullmäktige har utskottet i sitt utlåtande nr 23 hemställt, att riksdagen ville besluta, att under en särskild avdelning i riksgäldskontorets reglemente intagas bestämmelser angående ersättning för olycksfall i arbete till den personal, som är anställd vid eller utför arbete för riksgäldskontoret, riksdagens bibliotek och riksdagens hus ävensom riksdagen, dess utskott och delegationer, och som enligt lagen den 17 juni 1916 är att anse såsom arbetare.

Sedan riksdagen bifallit denna utskottets hemställan, hava i § 81 och under rubriken »Angående ersättning för olycksfall i arbete» införts de bestämmelser härom, som finnas formulerade i utskottets berörda utlåtande.

Vid gällande reglemente äro såsom bilagor fogade de bestämmelser, som av 1906, 1910 och 1916 års riksdagar meddelats angående låneunderstöd från järnväglånefonden. Då de statslån till anläggning av enskilda järnvägar, för vilka 1906 års riksdag anvisat medel, numera äro, med undantag av några obetydliga belopp, utbetalade till låntagarne, och någon lyftning av de i riksgäldskontoret ännu inestående restbeloppen ej torde komma att under framtiden äga rum, synes det ej vara erforderligt

att vidare i reglementet intaga 1906 års bestämmelser angående låneunderstöd från ovannämnda fond.

Det år 1916 utfärdade reglementet åtföljes vidare av ett avtryck av de bestämmelser, som av 1911 och 1916 års riksdagar meddelats angående låneunderstöd från den s. k. bibanelånefonden. Vid sistnämnda riksdag höjdes räntefoten för de lån, som komme att utlämnas från nämnda fond, från 5 till $5\frac{4}{10}$ %, varjämte vissa ändrade föreskrifter meddelades i fråga om beräkningen av den s. k. anståndsrentan å samma lån. I följd härav erhöll ock mom. 7:o) av de ursprungliga bestämmelserna rörande bibanelånefonden viss förändrad lydelse. Då emellertid första utbetalningen från denna fond verkställdes i december månad 1916 och sålunda först efter det berörda förändring skedde, kommer den nya formuleringen av nämnda moment att lända till efter rättelse beträffande *samtliga* de järnvägsbolag, som erhålla lån från fonden; och har det vid sådant förhållande syntts lämpligt att i det nya reglementet intaga nämnda moment endast i den avfattning, detsamma erhållit vid 1916 års riksdag. Vidare har det syntts ändamålsenligt att sammanföra alla för bibanelånefonden gällande bestämmelser under en gemensam rubrik, vilken formulerats »Av 1911 års riksdag meddelade bestämmelser angående låneunderstöd från bibanelånefonden med däri av 1916 års riksdag beslutad ändring». Genom en not omedelbart efter mom. 7:o) har angivits, att detta moment erhållit sin nuvarande lydelse genom beslut av sistnämnda års riksdag.

Ehuru de i 1916 års reglemente intagna avlöningsstaterna för tjänstinnehavare vid riksgäldskontoret och riksdagens hus fortfarande skola tilllämpas till 1918 års början, då de nya avlöningsstaterna träda i kraft, synes det ej vara behöfligt att i reglementet införa förstnämnda stater. Däremot har genom en anmärkning vid de nya avlöningsstaterna för tjänstinnehavare vid riksgäldskontoret och riksdagens hus angivits, att de äldre staterna gälla till utgången av år 1917.

Vidare hava i en not under den första av berörda avlöningsstater införts de bemyndiganden som innefattas under I och K av utskottets hemställan i dess utlåtande nr 45, nämligen angående förordnande av vissa tjänstemän tills vidare resp. till innevarande års utgång.

Beträffande avlöningsstaten för tjänstinnehavare vid riksdagens bibliotek har vid innevarande riksdag vidtagits den ändring, att arvodet till den amanuens vid biblioteket, som tjänstgör endast under pågående riksdag, höjts från 5 kronor till 8 kronor om dagen. Vidare har åt amanuensen

R. Höckert beviljats ett personligt lönetillägg för år 1917 av 1,000 kronor. Nämnda avlöningsstat har därför ändrats i nu angivna avseenden.

Slutligen har Riksdagens beslut om pension åt änkan Levin införts i pensionsstaten.

Utskottet hemställer,

att det nu överlämnade förslaget till reglemente för riksgäldskontoret med tillhörande avlöningsstater och pensionsstat må av riksdagen godkännas.

Stockholm den 16 juni 1917.

På bankoutskottets vägnar:

ERNST HEDENSTIERNA.

Reglemente för riksgäldskontoret.

Allmänna bestämmelser.

§ 1.

Riksgäldskontoret har till föremål:

- a) att ombesörja likviden av svenska statens skuld, för vilken riksdagen enligt § 66 regeringsformen ansvarar;
- b) att verkställa alla de utbetalningar, som av rikets ständer eller riksdagen blivit å detta verk anvisade;
- c) att mottaga, förvalta och redovisa alla härtill anslagna tillgångar och inkomster samt hålla uppkommande, till riksgäldskontoret levererade överskott och behållningar riksdagen till handa;
- d) att, i saknad av annan tillgång för bestridande av beviljade och å riksgäldskontoret anvisade utgifter, upplåna därtill oundgängligen erforderliga medel; och
- e) att utföra alla uppdrag och åligganden, som riksgäldskontoret för övrigt av rikets ständer eller riksdagen erhållit.

§ 2.

De till riksgäldskontoret hörande och dit anslagna medel må icke under någon förevändning eller med vad villkor som helst därifrån ryckas eller användas till andra behov än dem riksdagen bestämt. Allt förordnande, som däremot strider, vare kraftlöst (§ 68 regeringsformen). Och må, vid likviderande av riksgäldskontorets fordringar, ackord, utan riksdagens särskilda samtycke, icke medgivas.

Riksgäldskontorets styrelse.

§ 3.

Förvaltningen av riksgäldskontoret, dess medel och tillhörigheter är av riksdagen uppdragen åt sju fullmäktige, vilka vid lagtima riksdag utses i den ordning, § 71 riksdagsordningen stadgar.

Vid fullmäktiges sammankomster föres ordet av den, som av riksdagen blivit därtill utsedd; tillkommande fullmäktige att själva bland sig välja en vice ordförande att föra ordet, när hinder för ordföranden inträffar.

§ 4.

Uppkommer ledighet bland fullmäktige, inträder suppleant enligt av riksdagen bestämd ordning.

§ 5.

Är styrelsen ej så fulltalig, som för besluts fattande erfordras, enligt vad här nedan föreskrives, äger fullmäktiges ordförande att inkalla erforderligt antal suppleanter.

Suppleant, som inkallas till tjänstgöring, skall från och med år 1918 äga uppbära dagarvode och reseersättning enligt de grunder, som äro eller bliva bestämda för ledamot av riksdagen.

§ 6.

Fullmäktige äro förbundna att vid riksgäldskontorets förvaltning ställa sig till efterrättelse ej mindre rikets grundlagar än även detta reglemente samt övriga rörande riksgäldskontoret gällande föreskrifter; börande fullmäktige dolt och förteगत hålla, vad vid kontorets förvaltning förefaller, som tyst vara bör.

§ 7.

Blir fullmäktig ledamot av statsrådet eller kommer i den författning, att han, jämlikt något av mom. a, b, c, d och e i § 26 riksdagsordningen, icke må såsom riksdagsman godkännas, skall han genast frånträda fullmäktigbefattningen och suppleant inträda i hans ställe.

§ 8.

Jämte noggrant iakttagande av vad i avseende på förvaltningen av riksgäldskontoret och dit anslagna medel är stadgat, åligger fullmäktige att

omsorgsfullt vårda och befrämja detta verks rätt, säkerhet och förmån samt för övrigt vidtaga alla på fullmäktige ankommande åtgärder i och för verkställigheten av de i sådant avseende meddelade beslut samt fullmäktige givna uppdrag.

§ 9.

Fullmäktige utse inom sig, på sätt sista punkten av § 48 innehåller, två deputerade, en förste och en andre, vilka det åligger att i överensstämmelse med detta reglemente samt de beslut och föreskrifter, som fullmäktige meddela, ombesörja lånemedlens indragning, verkställa de för riksgäldskontorets räkning erforderliga utländska likvider, anordna medel till vissa av fullmäktige beslutade eller eljest ovillkorligen bestämda utbetalningar, föredraga ärenden inför fullmäktige, tillse utförandet av fullmäktiges beslut, utöva tillsyn över arbetet inom riksgäldskontoret samt i allmänhet handhava den löpande förvaltningen.

Fördelningen mellan deputerade av dem gemensamt tillhörande göromål bestämmes av fullmäktige. Vid varje sammankomst böra deputerade redogöra för sina åtgärder under den efter fullmäktiges näst föregående sammankomst förflutna tid.

Förste deputeraden äger att under tiden mellan fullmäktiges sammanträden meddela nödiga föreskrifter samt att för sjukdoms- eller annat laga förfall eller för enskilda angelägenheters besörjande bevilja tjänstemännen ävensom vaktbetjänte ledighet under högst fjorton dagar, ävensom meddela föreskrift om tjänstens uppehållande intill fullmäktiges nästa ordinarie sammankomst. Han utövar jämväl beträffande vården av kontorets värdepapper det uppdrag, tjänstgöringsordningen i sådant avseende innehåller.

Deputerade äga att vardera under en och en halv månad årligen åtnjuta ledighet utan avdrag å arvudet. Till den bland fullmäktige, som av dem utses att under sådan ledighet bestrida deputerads befattning, utgår av de till riksgäldskontoret anslagna medel särskild ersättning med belopp, motsvarande den ledige deputeradens arvode för ifrågavarande tid.

Därest förste deputeraden förut innehar tjänst å rikets stat, är han skyldig att frånträda den därmed förenade avlöning, så länge han uppstår arvode såsom förste deputerad.

Fullmäktige må vara obetaget att, om sådant finnes behöfligt för lånetransaktioner, utse ombud för bedrivande av därvid erforderliga underhandlingar.

§ 10.

Befallningar, som av någon annan än riksdagen meddelas angående användandet av riksgäldskontorets tillgångar eller förvaltandet av samma verk, få icke av fullmäktige åttlydas och efterkommas; varande fullmäktige för sina åtgärder i denna egenskap riksdagen eller dess bankoutskott och revisorer allena redo skyldiga samt kunna icke för sitt förhållande till ansvar ställas utan i laga ordning och till följd av riksdagens eller dess revisorers beslut eller, mellan riksdagar och revisioner, genom justitieombudsmannen.

§ 11.

Till ledning vid prövningen och avgörandet av förekommande ärenden, för vilkas behandling antingen icke några eller mindre tillämpliga och bestämda föreskrifter blivit meddelade, äga fullmäktige att av revisorerna begära råd och yttranden.

Riksgäldskontorets lånerörelse.

§ 12.

1. För beredande av tillgång till de utbetalningar, som blivit av riksdagen anvisade att täckas av länemedel eller i övrigt skola utgå av dylika medel, äger riksgäldskontoret att i mån av behov försälja obligationer, uppsägbara från långivarens sida, men ställda att återbetalas antingen viss tid efter av riksgäldskontoret verkställd uppsägning eller enligt uppgjord amorteringsplan, med rätt tillika för fullmäktige att bestämma dessa obligationers valörer, räntefot och uppsägningstid.

2. För konvertering av äldre statslån, när omständigheterna därtill föranleda och sådant med fördel för staten kan ske, äga fullmäktige att, på sätt och till belopp fullmäktige finna lämpligt, dock ej utöver vad som till konvertering åtgår, försälja eller träffa avtal om blivande försäljning av statsobligationer, förskrivna med lägre ränta än det statslån, som utgör föremål för konvertering.

3. Därest fullmäktige finna sådant med hänsyn till lånemarknadens läge eller eljest ändamålsenligt, äga fullmäktige att i övrigt verkställa medgiven upplåning mot riksgäldskontorets skuldförbindelser eller begagnande av krediter på villkor, som fullmäktige med hänsyn till de vid upplåningen sig företeende omständigheter och förhållanden äga bestämma.

4. För beredande av tillgång till kassaförstärkning åt statsverket, då sådan enligt Kungl. Maj:ts beslut påkallas, äga fullmäktige i mån av behov upplåna medel mot vare sig riksgäldskontorets skuldförbindelser eller obligationer i svenskt mynt, ställda till inlösen antingen efter viss förfallotid eller efter föregången, av riksgäldskontoret verkställd uppsägning, och må fullmäktige, jämväl i avseende å denna upplåning, såväl bestämma räntevillkoren som fastställa betalningsterminerna.

§ 13.

1. Fullmäktige i riksgäldskontoret äga att på framställning av fullmäktige i riksbanken ställa till riksbankens förfogande riksgäldskontorets skuldförbindelser i form av skattkamarväxlar eller i annan form intill ett belopp av 40,000,000 kronor i utländskt mynt med en löpetid av högst två år ävensom att genom överenskommelse med fullmäktige i riksbanken träffa erforderliga närmare bestämmelser rörande skuldförbindelsernas form, belopp, löpetid, myntslag, inlösen m. m.

2. 1911 års riksdag har medgivit, att postsparbanken må äga att vid behov av medel för bedrivande av sin rörelse få i riksgäldskontoret tillgodonjuta kredit till ett belopp av högst 5,000,000 kronor mot gottgörelse, motsvarande den effektiva ränta jämte lånekostnader, som riksgäldskontoret enligt sina beräkningar har att självt utgiva å sålunda försträckta medel, ävensom på de villkor i övrigt, som genom överenskommelse mellan fullmäktige i riksgäldskontoret och styrelsen för postsparbanken varda fastställda.

För beredande av medel till ifrågakommande utbetalningar å nämnda kredit äger riksgäldskontoret i mån av behov verkställa upplåning på sätt rörande kassaförstärkning åt statsverket stadgats.

3. 1915 års riksdag har medgivit, att för varje centralkassa för jordbrukskredit, som vinner godkännande från det allmännas sida, svenska statens obligationer till värde av 100,000 kronor må från riksgäldskontoret överlämnas till Sveriges riksbank att av denna innehavas såsom en gemensam pant för samtliga centralkassans förbindelser, med rätt för kassans fordringsägare att använda panten till täckande av sina fordringar, i den mån kassans egna tillgångar, de belopp inberäknade, som på grund av medlemmarnas i kassan ansvarighet för dess förbindelser kunna från dem uttaxeras, därtill visa sig otillräckliga, och under villkor: att behovet av pantens tillgripande skall styrkas genom intyg av det ombud, som skall

förordnas för tillsyn över kassans verksamhet, att medgivande till pantens användande skall lämnas av Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, där centralkassans styrelse har sitt säte, därvid tillika skola meddelas erforderliga föreskrifter angående sättet för pantens tillgodogörande och för därigenom influtna medels fördelning mellan fordringsägarna, att riksgäldskontoret ofördröjligen underrättas, då dylikt medgivande lämnats, samt att obligationerna därvid tillika i första hand hembjudas riksgäldskontoret till inlösen.

§ 14.

1. Om sådana statsobligationer, i vilka någon viss, ovillkorlig återbetalning medelst årlig amortering ej blivit av staten utfäst, varda av fullmäktige i riksgäldskontoret utfärdade, skola fullmäktige snarast möjligt göra framställning till riksdagen om anvisande å riksstaten under titel »Utgifter för kapitalökning. Avbetalning å statsskulden» av de medel, vilka böra årligen avsättas till fonden för statsskuldens amortering.

2. I avseende på riksgäldskontorets skulder, om vilka kontorets räkenskaper och handlingar lämna fullständig upplysning, och vilkas kapitalbelopp vid nästlidna års slut finnas summariskt uppgivna uti en vid detta reglemente fogad bilaga, jämväl innefattande förteckning å vid årsskiftet befintliga återstående utgifter å föregående års låneanslag, böra i övrigt de föreskrifter, som äro intagna uti de vid föregående riksdagar för riksgäldskontoret utfärdade reglementen, i de delar, samma föreskrifter ännu icke blivit fullgjorda, fortfarande tjäna till efterrättelse.

3. Där preskriptionstid i avseende på någon särskild del av riksgäldskontorets skulder icke blivit stadgad, skola skulderna, intill dess annorlunda förordnas, i vederbörlig ordning likvideras, utan avseende å den tid, inom vilken fordringar hos enskilda eller hos Kungl. Maj:t och kronan skola nu eller framdeles göras gällande.

4. Då s. k. riksgäldssedlar i riksgäldskontoret till inlösen företes, äga fullmäktige att, därest sedlarna befinnas riktiga, desamma infria.

5. Fullmäktige må, när sådant icke för riksgäldskontoret medför olägenhet, kunna medgiva omedelbar inlösen i riksgäldskontoret av förfallna obligationer och räntekuponger, fastän desamma enligt obligationernas lydelse och stadgandena i lånekontrakten böra å däruti angivna utrikes orter infrias; för vilket ändamål fullmäktige må träffa erforderliga överenskommelser med de lånövertagare, som kontraktsenligt skola ombesörja denna inlösen.

6. Beträffande antalet egenhändiga underskrifter å riksgäldskontorets obligationer skall gälla, att obligationer, som komma att av riksgäldskontoret utfärdas, böra, då deras valör överstiger 1,000 kronor eller motsvarande belopp i utländskt myntslag, vara försedda med minst en handskreven namnteckning, samt att obligationer å lägre valör må kunna av riksgäldskontoret utfärdas utan att vara försedda med någon handskreven namnteckning.

§ 15.

1. Fullmäktige må i riksgäldskontoret inrätta en statsskuldbok. Fordran på grund av riksgäldskontorets obligationer av de lån, som fullmäktige bestämma, må kunna genom obligationers inlämnande till riksgäldskontoret förvandlas till en i statsskuldboken införd fordran. Jämväl kan svensk undersåte genom kontant inbetalning bliva inskriven i statsskuldboken såsom ägare av riksgäldskontorets obligationer till motsvarande belopp. Fullmäktige äga fastställa bestämmelserna rörande statsskuldbokens anordning samt villkoren för dess begagnande.

2. Obligation, som försetts med påskrift, att den gäller endast i viss mans hand, må, på framställning av dess ägare, göras ånyo gällande i varje innehavares hand, allt under de villkor i avseende på behöriga anteckningar å själva obligationen samt i kontorets räkenskaper, som fullmäktige äga föreskriva.

§ 16.

För bestridande av riksgäldskontoret åliggande betalningar äger detta verk att begagna ett kassakreditiv i riksbanken till belopp av högst 1,500,000 kronor; börande i avseende på kreditivets begagnande de i bankoreglementet därom meddelade föreskrifter lända till efter rättelse.

§ 17.

1. Riksgäldskontorets kontanta tillgångar skola, såvitt och så länge de icke behöva användas för samma verk åliggande utbetalningar, insättas i riksbanken eller placeras i lätt förytterliga utländska valutor; dock gäller i fråga om placeringen av riksgäldskontorets kassareserver vad här nedan stadgas.

2. Av de medel, 30,000,000 kronor, som av fullmäktige i riksgäldskontoret enligt bemyndigande av riksdagen anskaffats för beredande av kassareserver åt riksgäldskontoret, böra minst 15,000,000 kronor vara pla-

cerade i guld och återstoden i regel hållas placerad i lätt förytterliga utländska valutor.

§ 18.

Därest statsverket erhåller större behållningar å sina räkningar i riksbanken än som för de löpande statsutgifternas bestridande anses erforderliga, äger riksgäldskontoret att, på de återbetalningsvillkor, som av fullmäktige medgivnas, sådana behållningar av statsverket till förvaltning mottaga.

§ 19.

Utfärdas av riksgäldskontoret nya obligationer, skola fullmäktige underställa Kungl. Maj:ts fastställelse de beslut, som rörande sådan upplåning fattas, med anhållan, att Kungl. Maj:t täcktes å det nya lånet meddela sin garanti.

Riksgäldskontorets fonder.

§ 20.

Riksgäldskontoret förvaltar och skall särskilt bokföra *fonden för annuitetslikvider*, till vilken, enligt vad i § 33 sägs, överföras de medel, som av riksgäldskontoret lyftas å de i riksstaten uppförda förslagsanslag till förräntning och amortering av statsskulden.

Från denna fond skola utgå:

dels de belopp, som åtgå för inlösen av förfallna obligationer och räntekuponger, tillhörande statslånen samt av staten övertagna lån,

dels ock de för gäldande av ränta å övrig medgiven upplåning erforderliga belopp.

§ 21.

Hos riksgäldskontoret skall finnas upplagd en *fond för statsskuldens amortering*, till vilken föras de anslag, som kunna komma att av riksdagen anvisas till avbetalning å statsräntelånen. Till samma fond skall överföras behållningen vid 1917 års utgång av likvidations- och amortissementsfonden, vilken vid nämnda tidpunkt skall upphöra.

Behållningen av fonden för statsskuldens amortering skall av fullmäktige förräntas samt med hänsyn till föreliggande förhållanden användas antingen till amortering av statsskulden medelst utlottning eller obligationsköp eller ock till minskning i den nya upplåning, vartill fullmäktige av

riksdagen erhållit bemyndigande. Med avseende å statsskuldens amortering skall iakttagas, att 1894 års statslån skall vara slutbetalt senast inom år 1950.

§ 22.

1. De medel, som blivit av riksdagen avsatta till understödjande av enskilda järnvägsanläggningar, skola av riksgäldskontoret förvaltas och, i den mån de icke utbetalts till läntagarna, bokföras under namn av *järnvägs-lånefonden*.

Statsverkets kapitalfordringar vid 1916 års utgång å från fonden utgivna lån samt de bestämmelser, som gälla för låneunderstöd från fonden, finnas angivna i de vid detta reglemente fogade särskilda bilagor.

2. De medel, som blivit av riksdagen anslagna för att underlätta åstadkommandet av bibanor inom västra delarna av Värmlands, Kopparbergs och Jämtlands län samt delar av Bohuslän och Dalsland, skola av riksgäldskontoret förvaltas i enlighet med de av riksdagen därför givna föreskrifter samt, i den mån de icke utbetalts till läntagarna, bokföras under namn av *fonden för bibanor i västra delarna av riket*.

De för denna fond gällande föreskrifter finnas intagna i en vid detta reglemente fogad bilaga.

3. Det åligger fullmäktige att ej mindre, om anledning därtill gives, söka förebygga, att med statslån understött järnvägsbolags inkomster, med åsidosättande av bolagets skyldighet att erlægga föreskriven inbetalning till riksgäldskontoret, användas till bestridande av andra utgifter än sådana, som äro nödvändiga för järnvägsdriftens uppehållande, än även, därest tvångsförsäljning sker av järnvägsbolags egendom, uti vilken riksgäldskontoret har inteckning till säkerhet för statens fordran, så förfara, att dylik försäljning ej må ske till lägre pris, än att denna fordran av köpeskillingen varder betäckt.

§ 23.

De medel, som blivit av riksdagen anvisade till understödjande av vissa allmänna byggnadsföretag, den s. k. *allmänna byggnadslånefonden*, skola av riksgäldskontoret förvaltas och, i den mån de återbetalas till riksgäldskontoret, redovisas till statsverket.

Statsverkets kapitalfordringar vid 1916 års utgång å från fonden utlämnade lån finnas angivna i en vid detta reglemente fogad bilaga.

§ 24.

De tjänstinnehavare vid riksgäldskontoret, riksdagens bibliotek och riksdagens hus åliggande pensionsavgifter ingå till en under fullmäktiges

förvaltning ställd fond, vilken skall förräntas och särskilt bokföras under benämning *pensionsfonden*.

De pensioner, som skola utgå från denna fond, bestridas dock till 1917 års utgång av förslagsanslaget till avlöningar m. fl. förvaltningskostnader vid riksgäldskontoret samt därefter tills vidare av förslagsanslaget till avlöningar och pensioner m. m. vid riksgälds- och riksdagsförvaltningen.

Riksgäldskontorets befattning med riksstatsinkomsterna.

§ 25.

Då enligt riksstaten lånemedel skola tagas i anspråk för bestridande av utgifter, skall riksgäldskontoret i den mån dessa medel, på sätt i §§ 35 och 36 närmare förmäles, utgå, låta i sina räkenskaper bokföra desamma under riksstatens inkomsttitel »Lånemedel».

§ 26.

Samtliga till riksgäldskontoret inflytande räntor å tills vidare förräntade medel och kursvinster skola å lämpliga tider insättas å statsverkets giroräkning i riksbanken samt i riksgäldskontorets räkenskaper bokföras å kontot för riksstatens inkomsttitel »Diverse inkomster».

§ 27.

Till riksgäldskontoret inflytande räntor å lån från järnvägslånefonden och allmänna byggnadslånefonden skola insättas å statsverkets giroräkning i riksbanken samt i riksgäldskontorets räkenskaper bokföras å konti för »Inkomster av statens produktiva fonder. Statens utlåningsfonder (överskott)», allmänna järnvägslånefonden resp. allmänna byggnadslånefonden.

§ 28.

Till riksgäldskontoret inflytande kapitalavbetalningar å lån från järnvägslånefonden och allmänna byggnadslånefonden skola, i den mån de inflyta, insättas å statsverkets giroräkning i riksbanken och i riksgäldskontorets räkenskaper bokföras å konti för »i anspråk tagna kapitaltillgångar», allmänna järnvägslånefonden resp. allmänna byggnadslånefonden.

§ 29.

Därest till riksgäldskontoret inflyta medel, vilka äro att hänföra till särskilda uppördsmedel för något av de å riksstaten till utgående från riks-

gäldskontoret anvisade utgiftsanslag, skola dessa medel insättas å statsverkets giroräkning i riksbanken samt i riksgäldskontorets räkenskaper bokföras å konto för det utgiftsanslag, till vilket medlen höra.

§ 30.

Då obligationer och räntekuponger för de av riksgäldskontoret upptagna lån icke varda inom den för deras inlösande bestämda preskriptionstid hos riksgäldskontoret företedda, skola de medel, vilka för infriande av sådana obligationer och räntekuponger varit avsedda, avföras från fonden för annuitetslikvider samt insättas å statsverkets giroräkning i riksbanken och i riksgäldskontorets räkenskaper bokföras å riksstatstiteln »Diverse inkomster».

Riksgäldskontorets befattning med riksstatsutgifterna.

§ 31.

Från riksgäldskontoret skola direkt utbetalas samtliga de utgifter, som enligt riksstaten och i detta reglemente givna föreskrifter skola utgå från anslagen till riksdags- och revisionskostnader m. m.

Medel till dessa utgifter, vilka enligt riksstaten skola utgå av de allmänna statsinkomsterna, äger riksgäldskontoret bereda sig genom direkt uttag i mån av behov å statsverkets giroräkning i riksbanken.

§ 32.

Alla på riksdagens beslut grundade utgifter för riksdagskostnader skola omedelbart från riksgäldskontoret till vederbörande utbetalas, varförutom sådana av riksdag föranledda utgifter, som i anseende till deras föremål eller beskaffenhet dels redan blivit, dels framdeles varda av Kungl. Maj:t godkända och å statskontoret förskottsvis anvisade, må, efter erhållna rekvisitioner och anställd granskning av därför avlämnade verifikationshandlingar, statskontoret av riksgäldskontoret gottgöras.

För sådant ändamål äro i riksstaten för år 1918, under gruppen »riksdags- och revisionskostnader m. m.», uppförda följande anslag, nämligen:

1. *Till riksdags- och revisionskostnader samt kostnader för riksdagens hus*, förslagsanslag, 1,373,000 kronor.

Från detta anslag skola utgå

a) ledamöter av riksdagen tillkommande traktamenten och resekostnadsersättningar, expenser för utskotten, arvoden åt riksdagens och utskottens

sekreterare och kanslipersonal, tryckningskostnader och dylika utgifter, som hittills pläгат från detta anslag bestridas, ävensom de ersättningsbelopp, som jämlikt bestämmelse i § 81 här nedan kunna komma att vid skada till följd av olycksfall i arbete utbetalas till den personal, som är anställd vid eller utför arbete för riksdagen, dess utskott och delegationer samt tryckeriexpedition;

b) de traktamenten och resekostnadsersättningar, som tillkomma riksdagens revisorer, ävensom kostnaderna för tryckning, häftning och utdelning av revisorernas berättelser och de förklaringar, som i anledning därav varda avgivna; ägande revisorerna att utom de av dem fastställda arvoden till de hos dem anställda sekreterare samt kameral- och kanslipersonal jämte vaktbetjäning till utgående från detta anslag anvisa ersättning för inköp av papper, skrivmaterialier och andra dylika utgifter, för annonser om revisorernas sammanträden samt för de kostnader, som kunna föranledas av verkställda resor;

c) det understöd av 2,300 kronor, som riksdagen beviljat förste notarien hos andra kammaren Tore Hedrén för utgivande av en uppslagsbok över 1917 års lagtima riksdags verksamhet — med rätt dock för fullmäktige att, därest sekreteraren Hedrén skulle av sjukdom eller annorledes förhindras att utgiva boken, uppdraga bokens utarbetande och utgivande åt annan lämplig person — under villkor att 425 exemplar av boken, som skall i bokhandeln hållas tillgänglig för ett pris av en krona, snarast möjligt och senast den 1 augusti 1917 kostnadsfritt överlämnas till riksgäldskontoret för omedelbar utdelning bland riksdagens ledamöter;

d) kostnaderna, enligt 1912 års riksdags beslut, för utgivandet på svenska språket genom fackkunnig person i en upplaga å 2,000 exemplar av en samling grundlagar, vallagar och parlamentariska arbetsordningar i främmande länder i överensstämmelse med ett av utsedda kommitterade avgivet förslag, skolande detta arbete, i mån de olika häftena utkomma, avgiftsfritt tillställas de riksdagens ledamöter, som därom framställa begäran, samt i övrigt till det antal exemplar, fullmäktige äga bestämma, hållas till försäljning till ett pris av en krona för varje häfte;

e) utgifterna, enligt 1914 års senare lagtima riksdags beslut, för tryckning i en upplaga av sexhundra exemplar av konstitutionsutskottets protokoll under riksdagarna 1810, 1812 och 1815;

f) det understöd å 2,000 kronor årligen, som av 1917 års riksdag beviljats skulptören Sven Andersson att utgå från och med den 1 januari 1917 under hans återstående livstid;

g) kostnaden, enligt 1917 års riksdags beslut, för utarbetande och tryckning i en upplaga av 800 exemplar av register över kyrkomötets protokoll jämte bihang för åren 1868—1915;

h) ett belopp av 8,000 kronor enligt 1917 års riksdags beslut, för påbörjande av arbetet med utarbetande av ett fullständigt personregister till riksdagens protokoll för tiden 1809—1866;

i) enligt 1917 års riksdags beslut *dels* ett belopp av 2,500 kronor såsom bidrag till tryckningen av andra delen av fil. d:r L. M. Bååths arbete »Helgeandsholmen och Norrström från äldsta tid till våra dagar» att till Bååth utbetalas efter tryckningens fullbordande *dels ock* ett belopp av 500 kronor till inlösen av 50 exemplar av arbetet efter 10 kronor för exemplar;

k) kostnaderna för nödiga reparationer och andra arbeten för vederbörligt underhåll och tillsyn av den för riksdagens sammankomster avsedda fasta egendom samt för de uti samma egendom befintliga inventariers underhåll och komplettering;

l) kostnaderna för tryckning av justitieombudsmannens och militieombudsmannens ämbetsberättelser.

2. Till avlöningar och pensioner m. m. vid riksgälds- och riksdagsförvaltningen, förslagsanslag, 196,000 kronor.

För användningen av detta anslag gälla följande bestämmelser:

a) arvode till fullmäktig i riksgäldskontoret skall utgå med 3,000 kronor om året. Därutöver skall ordföranden åtnjuta 1,000 kronor, förste deputeraden 9,000 kronor och andre deputeraden 2,000 kronor, allt för år räknat.

Fullmäktig, som ej är bosatt i Stockholm, skall dessutom äga uppbära reseersättning för varje resa, som han efter kallelse till sammanträde företager från sin hemort till sammanträdesorten och åter enligt de grunder, som äro eller varda bestämda för ledamot av riksdagen.

För tiden till 1917 års utgång skola dock utgå arvoden och resekostnadsersättning enligt § 32 avd. 4 mom. a) i det av 1916 års riksdag utfärdade reglementet; och äger förste deputeranden att till nämnda tid uppbära jämväl där omförmälda tilläggsarvode av 3,000 kronor för året räknat;

b) vid semester för fullmäktiges deputerade utgår vikariatsersättning enligt bestämmelsen i § 9 av detta reglemente;

c) avlöningen för tjänst innehavare vid riksgäldskontoret, riksdagens bibliotek och riksdagens hus utgår enligt av riksdagen fastställda avlöningsstater med tillhörande villkor och bestämmelser; och äga fullmäktige icke att tilldela nämnda tjänst innehavare andra arvoden än de i avlöningsstaterna bestämda;

d) till arvoden åt extra ordinarie tjänstemän och vaktmästare i riksgäldskontoret samt till belöning för extra arbeten inom kontoret äga fullmäktige att använda ett förslagsanslag av 12,000 kronor för år;

e) till arvoden åt extra ordinarie personal vid riksdagens hus äga fullmäktige disponera erforderligt belopp;

f) från detta anslag skola utgå ersättningsbelopp, som jämlikt bestämmelse i § 81 här nedan kunna komma att vid skada till följd av olycksfall i arbete utbetalas till personalen vid riksgäldskontoret, riksdagens bibliotek och riksdagens hus;

g) såsom begravningshjälp eller understöd för stärbhusen efter avlidna, obemedlade tjänstemän och vaktbetjänte vid riksgäldskontoret och f. d. generalassistentkontoret äga fullmäktige att under loppet av varje år disponera en summa av högst 225 kronor;

h) från ifrågavarande anslag skola vidare utgå pensioner till förutvarande tjänstinnehavare vid riksgäldskontoret, riksdagens bibliotek och riksdagens hus, ävensom de pensioner i övrigt, vilka enligt särskilda av riksdagen fattade beslut skola utbetalas av riksgäldskontoret;

i) därest änke- och pupillkassans vid riksgäldskontoret avslutade och vederbörligen granskade räkenskaper för tiden till och med det år, då nästa riksdag slutar, skulle visa, att kassans inkomster under året understigit de utbetalningar, som därunder ålegat kassan, må den sålunda uppkomna bristen gottgöras inom ett belopp av högst 2,250 kronor för året, dock under förbehåll, att vad utav denna anslagssumma för ett år ej behövt användas icke får för ett annat år av kassan tillgodonjutas, och under villkor, att delägarnas bidrag under tiden utgå utan förminskning av deras uti det för kassan nu gällande reglemente bestämda belopp, samt att pensionerna för änkor och barn efter ämbets- och tjänstemän samt vaktbetjänte vid riksgäldskontoret icke få höjas utöver en fjärdedel av den ordinarie lön, vilken den avlidne delägaren senast vid detta verk innehaft, och för tjänstemäns samt vaktbetjantes vid f. d. generalassistentkontoret efterlämnade änkor och barn icke utöver fem sextondelar av det lönebelopp, efter vilket den för sistnämnda kontors tjänstemannapersonal stadgade årliga avgift till samma kassa blivit beräknad och vederbörligen inbetald.

Från kassan må, för beredande av dyrtidstillägg under år 1917 åt kassans pensionärer, utbetalas ett belopp av högst 1,300 kronor; och må kassan utan avseende å den höjning av pensionerna, som genom utbetalning av nämnda dyrtidstillägg kommer att inträda, bibehållas vid sin

hittillsvarande rättighet att under viss förutsättning erhålla statsbidrag av intill 2,250 kronor.

3. *Till kostnader för riksdagens bibliotek*, reservationsanslag, 7,000 kronor.

Detta anslag får användas för komplettering och utvidgning av riksdagens bibliotek samt därmed förenade utgifter; och skola de av 1913 års riksdag fastställda stadgar för riksdagens bibliotek samt instruktion för bibliotekarien vid riksdagens bibliotek tjäna till efter rättelse.

4. *Till kontorsexpenser, inlösningsprovisioner och andra omkostnader för statsskulden*, förslagsanslag, 90,000 kronor.

Från detta anslag skola utgå:

a) riksgäldskontorets kontorsexpenser, såsom utgifter för städning, anskaffning av inventarier och förbrukningsartiklar, underhåll av inventarier, belysning m. m.;

b) utgifter för inköp av obligationspapper, tryckning av obligationer m. m. samt inlösningsprovisioner.

5. *Till avlöning, resekostnader och expenser för justitieombudsmannen och hans expedition*, förslagsanslag, 34,000 kronor.

Beträffande detta anslag har riksdagen fastställt följande villkor:

1:o a) att justitieombudsmannens avlöning är bestämd till 11,000 kronor för år, varav ett belopp av 3,000 kronor skall anses utgöra tjänstgöringspenningar;

b) att tjänstgöringspenningarna må uppbäras för den tid, justitieombudsmannen utövar sitt ämbete eller åtnjuter semester, men för annan tid utgå till den, som därunder bestrider ämbetet;

c) att justitieombudsmannen må äga att uppbära den del av avlöningen som ej utgör tjänstgöringspenningar, oavkortad jämväl för tid, varunder han är av sjukdom hindrad att utöva ämbetet, men däremot för sådan tid, varunder han av annan anledning än semester eller sjukdom icke bestrider ämbetet, må kunna enligt bestämmande av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret förpliktas att av samma avlöningsdel avstå vad i varje särskilt fall prövas skäligt;

d) att justitieombudsmannen, därest han förut innehar tjänst å rikets stat, skall vara skyldig att frånträda den därmed förenade löneinkomst, så länge han uppbär justitieombudsmans avlöning; och

e) att justitieombudsman, som vid ämbetets tillträde icke är bosatt i huvudstaden, må äga att utöver den fastställda avlöningen uppbära flyttningshjälp med 1,500 kronor;

2:o) a) att tjänstgöringsarvodet för justitieombudsmannens ersättare skall utgå efter 11,000 kronor för helt år räknat;

b) att justitieombudsmannens ersättare skall, därest han innehar tjänst å rikets stat, vara skyldig att frånträda den därmed förenade löneinkomst för den tid, för vilken han uppbär nämnda tjänstgöringsarvode; och

c) att justitieombudsmannens ersättare må, därest han vid inträde i utövning av justitieombudsmansämbetet icke är bosatt i huvudstaden, äga att för resa från boningsorten till huvudstaden och åter uppbära särskild resekostnads- och traktamentsersättning;

3:o) a) att för sekreteraren hos justitieombudsmannen är bestämd en begynnelseavlöning av 6,000 kronor för år, varav 1,800 kronor skola anses utgöra tjänstgöringspenningar, och att för registratorn-kanslisten är bestämd en begynnelseavlöning av 4,000 kronor för år, varav 1,500 kronor skola likaledes anses utgöra tjänstgöringspenningar, vilka avlöningar må till den del, som ej utgör tjänstgöringspenningar, kunna efter 5 år höjas med 500 kronor och efter 10 år med ytterligare 500 kronor; och

b) att, därest sekreteraren förut innehar tjänst på rikets stat, samma villkor och förbehåll skola vid uppbärandet av ovanberörda avlöning iakttagas, som äro stadgade i avseende på utbetalningen av justitieombudsmansavlöningen i enahanda fall;

4:o) a) att den årliga avlöningen för vaktmästaren å justitieombudsmansexpeditionen skall utgå med 1,200 kronor, därav 350 kronor skola anses utgöra tjänstgöringspenningar, vilken avlöning må till den del, som ej utgör tjänstgöringspenningar, kunna efter 5 år höjas med 100 kronor och efter 10 år med ytterligare 100 kronor; och

b) att, därest vaktmästaren i denna sin egenskap åtnjuter fri bostad och bränsle, från den del av hans avlöning, som ej utgör tjänstgöringspenningar, skall, så länge nämnda förmån kvarstår, avdragas ett belopp av 250 kronor årligen;

5:o) att i övrigt de för justitiekanslersexpeditionen gällande bestämmelser och villkor skola i tillämpliga delar, efter justitieombudsmannens beprövande, gälla även för justitieombudsmansexpeditionen;

6:o) att ett årligt anslag av 4,000 kronor må av justitieombudsmannen, emot behörig redogörelse, användas till befordrande av göromålets gång inom justitieombudsmansexpeditionen, vikariatsersättning, renskrivning m. m.;

7:o) att till kostnader för justitieombudsmannens ämbetsresor må på

hans rekvisition och mot därför inom varje års utgång avgivande redogörelse förskottsvis utbetalas intill ett belopp av 2,000 kronor;

8:o) att till kostnader för expenser vid justitieombudsmannens och tryckfrihetskommitténs expedition må till justitieombudsmannens förfogande, mot behörig redovisning, ställas ett belopp av 1,200 kronor.

Vidare må, enligt 1907 års riksdags beslut, av detta anslag utgå kostnaderna för utarbetandet av en historik över justitieombudsmansämbetets förvaltning under det första seklet av detta ämbetes tillvaro, för vilket ändamål må till justitieombudsmannen, på dennes rekvisition och emot framdeles skeende redovisning, förskottsvis utbetalas ett belopp av högst 20,000 kronor.

6. Till avlöning, resekostnader och expenser m. m. för militieombudsmannen och hans expedition, förslagsanslag, 43,000 kronor.

Beträffande detta anslag har riksdagen fastställt följande villkor:

1:o) a) att militieombudsmannens avlöning är bestämd till 11,000 kronor för år, varav ett belopp av 3,000 kronor skall anses utgöra tjänstgöringspenningar;

b) att tjänstgöringspenningarna må uppbäras för den tid, militieombudsmannen utövar sitt ämbete eller åtnjuter semester, men för annan tid utgå till den, som därunder bestrider ämbetet;

c) att militieombudsmannen må äga att uppbära den del av avlöningen, som ej utgör tjänstgöringspenningar, oavkortad jämväl för tid, varunder han är av sjukdom hindrad att utöva ämbetet, men däremot för sådan tid, varunder han av annan anledning än semester eller sjukdom icke bestrider ämbetet, må kunna enligt bestämmande av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret förpliktas att av samma avlöningsmedel avstå vad i varje särskilt fall prövas skäligt;

d) att militieombudsmannen, därest han förut innehar tjänst å rikets stat, skall vara skyldig att frånträda den därmed förenade löneinkomst, så länge han uppbär militieombudsmannens avlöning; och

e) att militieombudsman, som vid ämbetets tillträde icke är bosatt i huvudstaden, må äga att utöver den fastställda avlöningen uppbära flyttningshjälp med 1,500 kronor;

2:o) a) att tjänstgöringsarvodet för militieombudsmannens ersättare skall utgå efter 11,000 kronor för helt år räknat;

b) att militieombudsmannens ersättare skall, därest han innehar tjänst

å rikets stat, vara skyldig att frånträda den därmed förenade löneinkomst för den tid, för vilken han uppbär nämnda tjänstgöringsarvode; och

c) att militieombudsmannens ersättare må, därest han vid inträde i utövning av militieombudsmansämbetet icke är bosatt i huvudstaden, äga att för resa från boningsorten till huvudstaden och åter uppbära särskild resekostnads- och traktamentsersättning;

3:o) a) att den årliga avlöningen för sekreteraren å militieombudsmansexpeditionen är bestämd till 6,000 kronor, därav 1,800 kronor skola anses utgöra tjänstgöringspenningar, vilken avlöning må till den del, som ej utgör tjänstgöringspenningar, kunna efter 5 år höjas med 500 kronor och efter 10 år med ytterligare 500 kronor; och

b) att, därest sekreteraren förut innehar tjänst på rikets stat, samma villkor och förbehåll skola vid uppbärandet av ovanberörda avlöning iakttagas, som äro stadgade i avseende på utbetalningen av militieombudsmansavlöningen i enahanda fall;

4:o) a) att till den, som må varda anställd såsom byråintendent vid militieombudsmansexpeditionen, skall utgå ett arvode av 5,500 kronor, därav 1,700 kronor skola anses utgöra tjänstgöringspenningar, vilken avlöning må till den del, som ej utgör tjänstgöringspenningar, kunna efter 5 år höjas med 500 kronor och efter 10 år med ytterligare 500 kronor, och efter 15 år med ytterligare 500 kronor; och

b) att, därest en intendenturofficer må varda anställd såsom byråintendent å ifrågavarande expedition, denne skall, så vitt han ej erhåller full sysselsättning därstädes, vara skyldig att utan särskild ersättning fullgöra den tjänstgöring vid arméförvaltningens intendentsdepartement, som, efter medgivande av Kungl. Maj:t, må kunna beredas honom;

5:o) att till ett kvinnligt skrivbiträde å militieombudsmansexpeditionen skall utgå en årlig avlöning av 1,600 kronor, därav 550 kronor skola anses utgöra tjänstgöringspenningar, vilken avlöning må till den del, som ej utgör tjänstgöringspenningar, kunna efter 5 år höjas med 200 kronor och efter 10 år med ytterligare 200 kronor;

6:o) a) att den årliga avlöningen för vaktmästaren å militieombudsmansexpeditionen skall utgå med 1,200 kronor, därav 350 kronor skola anses utgöra tjänstgöringspenningar, vilken avlöning må till den del, som ej utgör tjänstgöringspenningar, kunna efter 5 år höjas med 100 kronor och efter 10 år med ytterligare 100 kronor; och

b) att, därest vaktmästaren i denna sin egenskap åtnjuter fri bostad

och bränsle, från den del av hans avlöning, som ej utgör tjänstgöringspenningar, skall, så länge nämnda förmån kvarstår, avdragas ett belopp av 250 kronor årligen;

7:o) att i övrigt de för justitiekanslersexpeditionen gällande villkor och bestämmelser för avlöningsförmånernas åtnjutande skola i tillämpliga delar, efter militieombudsmannens beprövande, gälla även för militieombudsmansexpeditionen;

8:o) a) att de personer, som för närvarande äro anställda såsom sekreterare, kvinnligt skrivbiträde och vaktmästare å militieombudsmansexpeditionen, må i och för ålderstillägg vid motsvarande befattningar enligt de bestämmelser, som blivit av riksdagen antagna, få räkna sig till godo den tjänstgöring, de fullgjort på grund av sin hittills varande anställning hos militieombudsmannen; och

b) att den nuvarande sekreteraren må i och för ålderstillägg tillgodoräkna sig även den tid, han omedelbart före sitt tillträde av befattningen innehaft sekreterarbefattningen med enahanda begynnelseavlöning (6,000 kronor för år räknat) hos justitieombudsmannen efter företrädaren beviljat avsked;

9:o) att ett årligt anslag å 4,000 kronor må ställas till militieombudsmannens förfogande att användas till befordrande av göromålens gång inom expeditionen samt till vikariatsersättning, med rätt för militieombudsmannen att härav anvisa ett belopp av 800 kronor åt den tjänsteman, som ansvarar för registratorsgöromålen å expeditionen;

10:o) att till bestridande av expenser vid militieombudsmansexpeditionen må anvisas ett årligt anslag å 1,600 kronor;

11:o) att till bestridande av kostnaden för militieombudsmannens ämbetsresor må på hans rekvisition och mot därför inom varje års utgång avgivande räkning förskottsvis utbetalas 5,000 kronor;

12:o) att till bestridande av kostnaden för hyra för lokal åt militieombudsmansexpeditionen ävensom lokalens uppvärmning må användas ett förslagsanslag av 3,000 kronor för år; och har riksdagen uppdragit åt fullmäktige att ombesörja förhyrandet av lämplig lokal för nämnda expedition;

13) att, därest ombyte av lokal för militieombudsmannens expedition ifrågakommer, erforderligt belopp må av riksgäldskontoret utbetalas till bestridande av uppkommande flyttningskostnad.

1917 års riksdag har *dels* medgivit, att för bortarbetande av uppkommen arbetsbalans å militieombudsmannens expedition militieombuds-

mannen må av 1917 års förslagsanslag till avlöning, resekostnader och expenser m. m. för militieombudsmannen och hans expedition använda högst tvåtusen kronor, *dels ock* för år 1918 för enahanda ändamål anvisat likaledes högst 2,000 kronor.

Riksdagen har år 1917

1:o) *dels* medgivit, att krigstidstillägg och krigstidshjälp enligt de grunder, som finnas angivna i första särskilda utskottets den 14 maj 1917 avgivna utlåtande nr 3, må under år 1917 utgå till befattningshavare vid riksgäldskontoret, riksdagens bibliotek och riksdagens hus, *dels ock* bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att för ifrågavarande ändamål av förslagsanslagen till riksdags- och revisionskostnader, till kostnader för riksdagens hus samt till avlöningar m. fl. förvaltningskostnader vid riksgäldskontoret använda erforderliga belopp;

2:o) *dels* medgivit, att krigstidstillägg och krigstidshjälp må under år 1917 utgå till befattningshavare vid justitieombudsmannens expedition enligt de i mom. 1:o) här ovan angivna grunder, *dels ock* bemyndigat justitieombudsmannen att för ifrågavarande ändamål av förslagsanslaget till avlöning, resekostnader och expenser för justitieombudsmannen och hans expedition använda erforderligt belopp;

3:o) *dels* medgivit, att krigstidstillägg och krigstidshjälp må under år 1917 utgå till befattningshavare vid militieombudsmannens expedition enligt de i mom. 1:o) här ovan angivna grunder, *dels ock* bemyndigat militieombudsmannen att för ifrågavarande ändamål av förslagsanslaget till avlöning, resekostnader och expenser m. m. för militieombudsmannen och hans expedition använda erforderligt belopp.

4:o) *dels* medgivit

a) att ett tillfälligt tillägg av femton procent av månads- och dagarvoden må, med här nedan under b) och c) angivna undantag, utgå till den vid 1917 års riksdag tillfälligt anställda personalen, ävensom att ett dylikt tillägg må utgå jämväl å arvodet till den eller de personer, som upprätta register över kamrarnas protokoll med därtill hörande bihang;

b) att ett tillfälligt tillägg av tjugoprocent av månads- och dagarvoden må utgå till den vid 1917 års riksdag tillfälligt anställda vaktpersonalen;

c) att från åtnjutande av ifrågavarande tillägg må undantagas den per-

sonal, som för sin tjänstgöring vid 1917 års riksdag redan erhållit tillfälligt arvodestillägg; och

d) att de av ifrågakvarande personal, som efter inkallelse under riksdagen fullgjort eller framdeles under riksdagens lopp komma att fullgöra militärtjänstgöring, må under av sådan anledning föranlett avbrott i tjänstgöring hos riksdagen uppbära ersättning för därigenom förorsakad inkomstminskning under sammanlagt högst 50 dagar med belopp, motsvarande för tjänsteman hälften och för vaktmästare två tredjedelar av på sagda tid av militärtjänstgöringen belöpande arvode, inklusive av riksdagen beviljat tillfälligt tillägg;

dels ock bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att av anslaget till riksdags- och revisionskostnader utbetala ifrågakvarande arvodestillägg och ersättningar.

§ 33.

De förslagsanslag, som finnas i riksstaten för år 1918 uppförda under anslagsgrupperna »*räntor å statsskulden m. m.*» och »*utgifter för kapitalökning, avbetalning å statsskulden*», och vilka skola täckas av de allmänna statsinkomsterna, äger riksgäldskontoret att i mån av behov direkt draga å statsverkets giroräkning i riksbanken samt tillgodoföra fonden för annuitetslikvider.

Dessa förslagsanslag utgöra för nedanstående statens skulder:

	Till räntor		Till avbetalning		Summa	
A. Statens amorteringslån.						
Till ränta och amortering						
1880 års lån	1,898,200	—	3,375,900	—	5,274,100	—
1886 » »	1,882,200	—	600,000	—	2,482,200	—
1890 » »	816,800	—	687,200	—	1,504,000	—
1899 » »	1,082,000	—	441,400	—	1,523,400	—
B. Statsrättelånen.						
3,6 % lånet	3,012,840	—	—	—	3,012,840	—
1888 års lån	725,500	—	—	—	725,500	—
1894 » »	506,400	—	—	—	506,400	—
1900 » »	1,271,200	—	—	—	1,271,200	—
1904—1906 års lån	2,766,960	—	—	—	2,766,960	—
1907 års lån	1,638,000	—	—	—	1,638,000	—
1908 » »	2,043,000	—	—	—	2,043,000	—
1911 » »	2,880,000	—	—	—	2,880,000	—
1913 » »	3,240,000	—	—	—	3,240,000	—
1914 » »	8,155,000	—	—	—	8,155,000	—
1916 » »	5,925,000	—	—	—	5,925,000	—
1917 » »	3,500,000	—	—	—	3,500,000	—
C. Övrig statsskuld.						
Kommunlån	10,680	—	49,100	—	59,780	—
Örebro—Svartå järnvägsaktieb. obligationslån	22,600	—	19,000	—	41,600	—
Järnvägsaktiebolaget Malmö—Kontinentens						
obligationslån av år 1898	52,480	—	35,000	—	87,480	—
» » 1902	29,120	—	17,000	—	46,120	—
Järnvägsaktiebolaget Mora—Vänerns obliga-						
tionslån av år 1896 $\frac{1}{7}$	57,080	—	51,000	—	108,080	—
» » 1896 $\frac{1}{9}$	14,320	—	13,000	—	27,320	—
» » 1903	134,575	—	63,000	—	197,575	—
» » 1914	49,500	—	—	—	49,500	—
Årsanslaget till H. M. Konungen	300,000	—	—	—	300,000	—
Ränta å köpeskillingen för fastigheten nr 1						
i kvarteret Lejonet i Stockholm	90,000	—	—	—	90,000	—
Ränta å Konung Carl XIII:s hemgiftskapital	7,500	—	—	—	7,500	—
Ränta å Göta kanals reparationsfond	7,045	—	—	—	7,045	—
D. Ränta å medgiven och beräknad, ej						
verkställd upplåning	15,000,000	—	—	—	15,000,000	—
=	57,118,000	—	5,351,600	—	62,469,600	—

§ 34.

1. Av riksgäldskontoret skola upplånas och enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas följande av riksdagen år 1917 beslutade och i riksstaten för år 1918 uppförda anslag:

a) » *Utgifter för kapitalökning. Statens affärsverksamhet* » :*Postverket:*

för tillbyggnad av centralposthuset i Stockholm	kr.	300,000: —
» nybyggnad » posthus i Linköping	»	210,000: —
» inköp av tomt i Göteborg samt uppförande av ny posthusbyggnad därå	»	700,000: —
» nybyggnad av posthus i Gällivare	»	100,000: —

Telegrafverket:

för inköp och bebyggande av fastigheter	kr.	2,475,000: —
» fortsatt utveckling av statens telefon- och telegraf- väsende	»	12,500,000: —

Statens järnvägar:

för nya byggnader och anläggningar vid statens trafike- rade järnvägar	kr.	8,903,600: —
» täckande av brist å vissa till utförande av nya bygg- nader och anläggningar beviljade anslag	»	1,252,900: —
» inköp av mark, som erfordras för utvidgning av vissa järnvägsstationer	»	800,000: —
» ombyggnad av Malmö statsbangård	»	500,000: —
» utförande av vissa förändringar vid centralstatio- nen i Stockholm	»	1,550,900: —
» anläggning av huvudrangerbangård vid Hallsberg	»	1,000,000: —
» utvidgning av Västanfors station	»	100,000: —
» » » Ockelbo station	»	150,000: —
» » » spårsystemet vid bangården i Mjölby	»	106,000: —
» » » » Värtan	»	400,000: —
» ombyggnad av statens järnvägars reparationsverk- städer i Malmö	»	600,000: —
» uppförande av lokomotivstation i Örebro	»	175,000: —
» » » » vid Krylbo	»	290,000: —
» » » » plåtslagarverkstad vid Notviken	»	300,000: —
» utläggning av ytterligare ett järnvägsspår mellan Norrköping och Mjölby	»	1,800,000: —
» utläggning av ytterligare ett järnvägsspår mellan Aneby och Sandsjö	»	2,700,000: —

för utläggning av ytterligare ett järnvägsspår från Orebro över Hallsberg till Laxå	kr.	500,000: —
» utläggning av ytterligare ett järnvägsspår mellan Rönninge och Järna m. m.	»	75,000: —
» omläggning av statsbanelinjen Lindome—Anneberg	»	200,000: —
» förvärv av järnvägen Mora Noret—Orsa	»	1,290,000: —
» anläggande av bro från Mora station till järn- vägen Mora Noret—Orsa	»	500,000: —
» ombyggnad av Bohusbanans viadukt över Sävån	»	800,000: —
» utflyttning av svagströmsledningarna vid bandelen Kiruna—Riksgränsen	»	150,000: —
» påbörjande av elektrifieringen av linjen Kiruna— Svartön	»	3,500,000: —
» fortsättning av statsbanan Sveg—Brunflo	»	2,500,000: —
» järnvägsförbindelse mellan de svenska och finska järnvägsnäten	»	1,230,000: —
» fortsättning av inlandsbanan mellan Volgsjön och Gällivare	»	4,000,000: —
» påbörjande av tvärbanan Forsmo—Höting	»	1,000,000: —
» anskaffande av rullande materiel	»	13,000,000: —

Statens vattenfallsverk:

för utbyggnad av Stallbackakanalen m. m.	»	115,000: —
» fortsättande av arbetena med Södertälje kanals ombyggnad	»	600,000: —
» utbyggnad av Trollhätte kraftstation	»	3,620,000: —
» » » Porjus kraftstation	»	1,075,000: —
» utvidgning av Västerås ångkraftstation	»	500,000: —
» regleringsåtgärder inom Dalälvens flodområde	»	20,000: —
» förberedande åtgärder för kraftverksanläggning vid Motala	»	100,000: —
» inköp av vattenfall och fastigheter m. m.	»	2,000,000: —
» distributionsanläggningar	»	4,000,000: —

b) » *Utgifter för kapitalökning. Statens utlåningsfonder* »:

för kapitalökning å allmänna järnväglånefonden	kr.	1,500,000: —
» » å fonden för bibanor inom vissa de- lar av riket	»	2,000,000: —

för kapitalökning å lånefonden för tjänstemannasam-			
hället vid Mörby	kr.	200,000:	—
» » å odlingslånefonden	»	400,000:	—
» » å torvindustrilånefonden	»	650,000:	—
» » å egnahefslånefonden	»	6,500,000:	—
» » å norrländska nyodlingsfonden	»	80,000:	—
» » å täckdikningslånefonden	»	140,000:	—
» » å allmänna nyodlingsfonden	»	30,000:	—
» » å norrländska andelsmejerifonden	»	150,000:	—

c) *Spannmålslagerhus m. m.*

för anordnande av spannmålslagerhus och kylhus..... kr. 8,000,000: —

§ 35.

De i nästföregående paragraf omförmälda anslag skola av riksgäldskontoret, i mån av rekvisition, utbetalas medelst insättning i riksbanken, vad statskontoret beträffar, å statsverkets giroräkning med angivande att insättningen sker för statskontorets räkning, och vad angår övriga ämbetsverk å resp. verks giroräkning i riksbanken. Samtidigt med insättningen skola medlen, jämte bifogande av riksbankens attest å insättningen, inreverseras till vederbörande verk. I riksgäldskontorets räkenskaper skola dessa medel uppdebiteras å kontot för riksstatens inkomsttitel: »Lånemedel» och avföras å konto för riksstatens vederbörande utgiftstitel.

§ 36.

Det i § 34 här ovan omförmälda, i riksstaten för år 1918 under »Utgifter för kapitalökning. Statens utlåningsfonder» uppförda anslaget till »allmänna järnvägslånefonden» och »fonden för bibanor i västra delarna av riket», 1,500,000 kronor och 2,000,000 kronor, äger riksgäldskontoret att i sina räkenskaper omföra från kontona för riksstatens berörda utgiftstitlar till dessa fonders konton. Samtidigt skola beloppen uppdebiteras å kontot för riksstatens inkomsttitel »Lånemedel».

§ 37.

Uttagning enligt detta reglemente av medel å statsverkets giroräkning i riksbanken skall ske genom checkar, underskrivna av en bland fullmäktige

samt kontrasignerade av kamreraren (riksgäldskommissarien) och en annan tjänstinnehavare i riksgäldskontoret; och skola i övrigt iakttagas föreskrifterna i kungörelsen den 10 december 1909 angående statsverkets giroräkning i riksbanken.

På riksgäldskontoret anvisade kreditiv.

§ 38.

Till följd av stadgandet i § 63 regeringsformen har riksdagen anslagit och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat en kreditivsumma av 15,000,000 kronor, för att vid infallande krig av Konungen lyftas, sedan han statsrådet in pleno hört och riksdagen sammankallat. Riksdagens å denna summa utfärdade förseglade anordning får ej förr brytas eller summan av fullmäktige utbetalas, än sedan riksdagskallelsen blivit i allmänna tidningarna kungjord.

§ 39.

Den kreditivsumma, som, enligt ovan åberopade grundlagsstadgande, bör å riksgäldskontoret anvisas för att, på sätt detsamma innehåller, under tiden mellan innevarande och nästkommande riksdag vara tillgänglig, då Konungen till rikets försvar eller andra högst viktiga och angelägna ändamål, sedan hela statsrådets tankar däröver blivit inhämtade, finner den vara oundgängligen nödig, har riksdagen fastställt till 15,000,000 kronor.

Huvudbok och medelsredovisning.

§ 40.

Över riksgäldskontorets samtliga tillgångar och skulder samt inkomster och utgifter uppgöres och avslutas för varje år en fullständig huvudbok, vilken skall inom den 1 april året näst efter det, vilket densamma omfattar, vara avslutad samt före den 1 därpå följande juni behörigen granskad.

Riksgäldskontorets huvudbok bör vid lämpliga tider hållas statskontoret till handa, på det att riksgäldskontorets räkenskaper må kunna i nödiga delar intagas i rikshuvudboken.

Tillika skall det åligga vederbörande tjänsteman hos riksgäldskontoret att till statskontorets riksboksslutsbyrå för varje månad före den 15 i därpå

följande månad avlämna fullständiga räkenskapsuppgifter enligt fastställda formulär angående riksgäldskontorets rörelse under månaden samt uppgift å befintlig kassabehållning vid månadens början och slut.

§ 41.

Under loppet av juni månad varje år böra, till upplysning för allmänheten om riksgäldskontorets ställning, särskilda, efter det därmed avsedda ändamålet lämpade utdrag av detta verks räkenskaper för det näst föregående året genom trycket offentliggöras och med allmänna tidningarna utdelas.

Angående fullmäktiges sammankomster.

§ 42.

Fullmäktige sammanträda en gång i varje vecka å tid, som av dem bestämmes. Därjämte böra, då ärendenas beskaffenhet och oavbrutna gång sådant fordra, särskilda sammankomster hållas å tid, som ordföranden bestämmer. Vid varje sammankomst skall protokoll föras.

§ 43.

Med undantag av de enligt § 9 åt vissa deputerade uppdragna bestyr och åligganden böra alla fullmäktiges behandling tillhörande mål inför fullmäktige vid deras sammankomster föredragas och få endast där avgöras.

§ 44.

Åstundar fullmäktig att under längre eller kortare tid från staden avresa, bör han sådant förut vid sammankomst eller hos ordföranden anmäla samt då tillika uppgiva tiden för sin frånvaro.

§ 45.

Är fullmäktig, som icke, på sätt i näst ovanstående paragraf föreskrives, till erhållande av ledighet sig anmält, genom opasslighet eller enskilda angelägenheter hindrad att sammankomst bevista, bör han sitt förfall varje gång tillkännagiva.

§ 46.

Vid sammankomst skola minst fem fullmäktige vara tillstädes; dock må ärenden, som ej tåla uppskov, avgöras av allenast fyra fullmäktige, därest de äro om beslutene ense. Frågor om låns upptagande, de i regeringsformen omförmälda kreditivs utbetalning eller andra ärenden av mera allmän vikt få icke avgöras, ej heller tjänster tillsättas eller pensioner beviljas, såvida icke minst fem fullmäktige äro närvarande.

§ 47.

Fullmäktige vare ej tillåtet att företaga någon överläggning i närvaro av Konungens ombud, ifall det, utan att av fullmäktige därom vara anmodat, skulle vid deras sammankomst sig infinna.

§ 48.

Yppas under fullmäktiges överläggningar skiljaktighet i meningarna, böra samtliga närvarande fullmäktige till protokollet avgiva sina röster, vilka per capita beräknas. Därest flera skiljaktiga meningar yttras, böra de sinsemellan närmast överensstämmande, såvitt möjligt är, sammanjämkas. Då ett lika antal röster utfaller för vardera meningen, är ordförändens röst avgörande. Den vid sammankomst närvarande fullmäktig, som sin röst ej särskilt avgiver eller, efter börjad överläggning om ett föredraget ämne, sig avlägsnat, anses hava det då fattade beslutet biträtt.

Sluten omröstning må endast företagas vid val till sådana befattningar, därtill någon bland fullmäktige kan utses.

§ 49.

Över fullmäktiges beslut i mål, som röra riksgäldskontorets tjänstemän eller andra enskilda personer, äger den eller de, på vilkas rätt och bästa dessa beslut kunna inverka, att hos bankoutskottet anföra besvär, därvid klaganden dock, såvida besvären skola till prövning upptagas, bör inom trettio dagar efter bevisligen erhållen del av det meddelade beslutet sitt missnöje däremot hos fullmäktige skriftligen anmäla; varjämte det, vid enahanda äventyr, åligger honom att senast en månad före riksdagens början sina besvär ingiva till fullmäktige, av vilka desamma, jämte utlåtande däröver, till bankoutskottet överlämnas.

Besvär över fullmäktiges nyss före eller under riksdagens sammankomst i dylika mål meddelade beslut böra inom fjorton dagar efter delfäendet, den dagen likväl oräknad, omedelbarligen av vederbörande till bankoutskottet inlämnas.

Angående fullmäktige tillhörande särskilda åligganden och uppdrag.

§ 50.

Fullmäktige skola minst en gång varje år granska kamrerns och kassörens anteckningsböcker jämte ombudsmannens diarium samt genomgå och inventera de under kamrerns och kassörens vård befintliga låne- och säkerhets- med flera handlingar.

§ 51.

En gång varje år böra fullmäktige anställa besiktning å riksdagens hus, vilket står under deras vård och inseende.

Dessutom har riksdagen uppdragit åt fullmäktige att låta tillse, det icke allenast värde å de inom riksdagens hus befintliga möbler och andra inventarier finnes uti inventarieförteckningen upptaget, utan ock att inköpspris på de möbler och inventarier, som hädanefter anskaffas, uti inventarieförteckningen utsättes, jämte tiden, då inköpet ägt rum, ävensom att, vid skeende kasseringar av obrukbara eller obehöfliga inventarier, desamma varda utur inventarieförteckningen avförda, med anteckning av det pris, vartill desamma vid möjligen skeende försäljning blivit förtrytrade.

§ 52.

Under de tider, då riksdagen icke är församlad, må lediga rum och lägenheter inom riksdagens hus av fullmäktige hyresfritt upplåtas för tillfälligt begagnande ej allenast av de kommittéer och revisioner, som kunna varda av Kungl. Maj:t sammankallade och för vilkas sammanträden erforderliga lokaler inom kronans hus här i huvudstaden icke finnas att tillgå, utan även av allmänna ämbetsmyndigheter, som antingen av särskild anledning icke kunna för någon tid begagna åt dem anvisade ämbetsrum eller också sakna egen lokal, ävensom för andra, allmänt gagn avseende ändamål; ägande fullmäktige vid varje sådan upplåtelse föreskriva de villkor, som fullmäktige för de upplåtna rummens samt möblernas och inventariernas noggranna och omsorgsfulla vårdande finna nödvändiga. Dylik upplåtelse bör alltid upphöra så tidigt före riksdagens sammankomst, att rummen och inventarierna därförinnan kunna vara försatta i ordnat och fullständigt skick samt, om så erfordras, reparerade.

§ 53.

Fullmäktige i riksgäldskontoret äga att förvalta den jämlikt beslut vid 1888 års riksdag bildade byggnadsfonden för riksdags- och riksbankshus.

Gemensamt med fullmäktige i riksbanken äga fullmäktige i riksgäldskontoret att vidtaga de åtgärder, som erfordras för utförande av riksdagens beslut i fråga om nya byggnader för riksdagen m. m. och riksbanken, allt i överensstämmelse med de närmare föreskrifter, som i särskilda skrivelser av den 11 och 12 maj 1888 samt den 6 april 1906 blivit av riksdagen meddelade.

§ 54.

Då revisorerna över stats-, banko- och riksgäldsverken sammanträda, skola fullmäktige till dem avgiva berättelse om riksgäldskontorets ställning och förvaltning under den tid, som revisorernas granskning kommer att omfatta.

Dessutom skola fullmäktige vid nästa riksdags början till riksdagen avgiva och till bankoutskottet avlämna berättelse för hela den tid, som förflutit, sedan fullmäktiges berättelse till nuvarande riksdag avgavs.

§ 55.

Fullmäktige böra varje år till riksdagens revisorers första sammanträde, som skall äga rum i riksdagens hus i Stockholm den 1 oktober eller, om helgdag då inträffar, dagen därefter, utfärda kallelse genom kungörelse i tidningar.

Därest revisor, sedan lagtida riksdag är avslutad och innan revisorerna sammanträtt, hos fullmäktige anmäler hinder att delta i revisionen, skola fullmäktige ofördröjligen inkalla den närmast i ordningen varande suppleanten. På enahanda sätt förfares, då hinder anmäles av inkallad suppleant.

§ 56.

Efter varje revisions slut skola fullmäktige föranstalta om tryckning av revisorernas över revisionen av statsverket och riksgäldskontoret avgivna och fullmäktige tillställda berättelser jämte därtill hörande förklaringar, vilka handlingar även genom fullmäktiges försorg böra till näst sammanträdande riksdag och revisorer överlämnas.

Prenumerant å allmänna tidningarna ävensom kommun, som utan erläggande av prenumerationsavgift men mot stadgad postbefordringsavgift erhåller nämnda tidningar, må efter rekvisition hos fullmäktige i mån av tillgång få ett exemplar av ifrågavarande berättelser sig tillsänt.

§ 57.

Före nästkommande riksdags början böra fullmäktige:

a) föranstalta om upphandling av det för tryckningen av riksdagens

protokoll med därtill hörande bihang under samma riksdag erforderliga papper och, med behörigt iakttagande av de i sådant avseende meddelade föreskrifter, låta upprätta kontrakt angående verkställighet av såväl protokollets som bihangets tryckning;

b) upprätta kontrakt om tillhandahållande, under riksdagens lopp, av de skrivmaterialier och övriga effekter, som för riksdagens behov kunde erfordras; samt

c) låta komplettera och iståndsätta inventariersedlarna i riksdagens hus.

Vid verkställigheten härav iakttages, att anbud, genom kungörelser i allmänna tidningarna, infordras av dem, som kunna vara hugade att tillhandahålla och leverera berörda effekter eller besörja omförmälda tryckningsmed flera arbeten.

För övrigt äga fullmäktige att utse någon bland riksgäldskontorets tjänstemän, som bör ej allenast före och under riksdagen mottaga, vårda och efter vederbörliga rekvisitioner utlämna de upphandlade effekterna samt ombesörja de under riksdagens fortgång ifrågakommande ytterligare uppköp, äfvensom erforderliga reparationer å inventariersedlarna, utan ock vid varje kalenderårs slut upprätta och avgiva fullständig redovisning för alla dessa av honom mottagna effekter.

§ 58.

Fullmäktige böra genom i riksgäldskontoret anställd tjänsteman emottaga, vårda, utdela och redovisa ej mindre de från trycket utgivna riksdagsprotokoll jämte därtill hörande bihang än även andra tryckta handlingar, som till riksgäldskontoret för förvaring och framtida utdelning enligt gällande bestämmelser avlämnas.

§ 59.

Som, enligt de av Kungl. Maj:t för Strömsholms nya kanalbolag den 27 april 1894 fastställda regler, kanaldirektionens förvaltning och kanalverkets räkenskaper skola årligen granskas utav två revisorer, av vilka den ene bör utses av fullmäktige i riksgäldskontoret, så skola fullmäktige för varje revision välja en person att uti berörda revisionsförrättning deltaga. Jämväl skola fullmäktige, i enlighet med den av Kungl. Maj:t för Kinda kanals aktiebolag den 4 september 1874 fastställda bolagsordning, årligen utse en revisor att granska detta bolags förvaltning och räkenskaper.

§ 60.

Då de bolag, som för järnvägsanläggningars utförande från riksgäldskontoret utbeholdmit beviljade låneunderstöd, uti sina med Kungl. Maj:t och kronan avslutade kontrakt medgivit staten att genom ombud, som Kungl. Maj:t utser, deltaga i de årliga revisionerna av bolagets förvaltning och räkenskaper, samt berättelserna om dessa revisioner skola till civildepartementet insändas, böra fullmäktige efter erhållen del av dessa berättelser taga under öfvervägande, huruvida några åtgärder erfordras för bevarande av riksgäldskontorets rätt och säkerhet för de utgivna lånens fortsatta likviderande.

§ 61.

Uti styrelsen för Sveriges allmänna hypoteksbank bör en ledamot, som skall vara vice ordförande, utses av fullmäktige i riksgäldskontoret. Likaså utses av fullmäktige till deltagande i den årliga revisionen av hypoteksbankens förvaltning och räkenskaper en revisor, som vid revisionen förer ordet. Dessutom böra fullmäktige utse ett ombud såväl till den allmänna ordinarie sammankomst, som mellan hypoteksbankens delägare skall äga rum varje år efter avslutad revision, som till allmän extra ordinarie sammankomst.

§ 62.

Det tillkommer fullmäktige i riksgäldskontoret att i styrelsen för konungariket Sveriges stadshypotekskassa utse dels en ledamot, vilken skall vara vice ordförande, dels en suppleant för vice ordföranden. Likaså tillkommer det fullmäktige att utse en revisor för deltagande i den årliga revisionen av nämnda styrelses förvaltning och hypotekskassans räkenskaper.

§ 63.

Fullmäktige i riksgäldskontoret skola bland sig utse en ledamot i postsparbankens styrelse.

§ 64.

Överinseendet över riksdagens bibliotek tillkommer fullmäktige i riksgäldskontoret; och skola fullmäktige bland sig utse en inspektor för utövande av den närmaste tillsynen över biblioteket.

§ 65.

Gemensamt med fullmäktige i riksbanken skola riksgäldskontorets fullmäktige:

a) avgiva sitt underdåniga yttrande och råd till Kungl. Maj:t i fråga om den ort, där riksdag bör samlas, i de fall, då fiendens framträngande eller pest eller andra lika viktiga hinder göra riksdags hållande i huvudstaden omöjligt eller för riksdagens frihet och säkerhet vådligt (§ 50 regeringsformen);

b) efter stadgade grunder uppgöra och utfärda ny bevillningsförordning, i den händelse att vid riksdags slut bevillningens hela belopp är bestämt, men kamrarna icke hunnit om fördelningen därav bliva ense (§ 109 regeringsformen);

c) uti justitieombudsmansämbetet eller militieombudsmansämbetet genast insätta den man, som blivit utsedd till efterträdare, ifall ombudsman mellan riksdagarna avsäger sig det erhållna förtroendet eller med döden avgår, ävensom utvälja annan behörig man i stället för ombudsmans utsedde efterträdare, därest även han mellan riksdagarna avsäger sig förtroendet eller i ombudsmansämbete insättes eller med döden avgår (§ 98 regeringsformen);

d) för framtida uppsikten och kontrollen över Göta kanals vidmakt-hållande utse och välja ej mindre en person för att såsom ledamot å bankens och riksgäldskontorets vägnar inträda i direktionen över nämnda kanal, än ock ett ombud att å samma verks vägnar deltaga i revisionerna av kanalens räkenskaper; skolande valet till ledamot i direktionen förnyas varje år, och till ombud vid revisionerna före desammas börjau; dock må förut härtill utsedda personer kunna återväljas.

Vid fullmäktiges i banken och riksgäldskontoret gemensamma sammanträden böra, såvitt beslut skall kunna fattas, minst fem av fullmäktige i vardera verket vara tillstädes.

§ 66.

Vid de tillfällen, då riksdagsmäns fullmakter granskas av chefen för justitiedepartementet eller den person, Konungen i hans ställe förordnat, skola tre bland fullmäktige i riksgäldskontoret vara tillstädes.

Angående tjänstinnehavare vid riksgäldskontoret, riksdagens bibliotek och riksdagens hus.

§ 67.

Riksdagen har för åtnjutande av de i staterna för riksgäldskontoret och riksdagens hus upptagna avlöningsförmåner fastställt följande villkor och bestämmelser att gälla från ingången av år 1918:

1:o) Tjänstinnehavare skall, i den mån ej undantag anses böra stadgas eller för särskilda fall efter prövning medgivas, vara å tjänsterummet tillstädes minst sex timmar varje söckendag.

Tjänstinnehavare skall vara underkastad den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller den jämkning i åligganden, som vid en möjligen inträdande förändrad organisation av detta verk eller eljest kan varda stadgad; och böra de fullmakter och konstitutorial, som för tjänstinnehavare utfärdas, innefatta förbehåll om vederbörandes skyldighet att åtaga sig de nya eller förändrade göromål, vilka kunna dem åläggas.

Fullmakt eller konstitutorial å annan tjänstemannabeställning i riksgäldskontoret än riksgäldssekreterarens, riksgäldskommissariens och förste revisorns skall avse icke viss tjänst, utan tjänst i allmänhet inom tjänstegraden, med förbehållen rätt för fullmäktige att anställa innehavaren å den plats inom graden, där det av behovet fordras eller han finnes företrädesvis passande.

2:o) Tjänsteman skall vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning, densamma bestrida mot åtnjutande av de för befattningen anslagna tjänstgöringspenningar och missräkningspenningar eller däremot svärande belopp, dock med avstående av egna tjänstgöringspenningar och missräkningspenningar.

3:o) Med ordinarie befattningar i riksgäldskontoret eller vid riksdagens hus må icke förenas annan tjänst å rikets, riksdagens eller kommuns stat.

Med ordinarie befattning må ej heller förenas vare sig uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelsen för verk eller bolag, som är med Kungl. Maj:ts oktroj försett eller blivit såsom aktiebolag registrerat, eller befattning såsom tjänsteman i sådant verk eller bolag eller annan tjänstebefattning av vad slag som helst, såframt ej fullmäktige uppå därom gjord framställning och efter prövning, att ifrågavarande uppdrag eller tjänstebefattning ej må anses inverka hinderligt för tjänstgöringen i riksgäldskontoret eller riksdagens bibliotek, finna uppdraget eller befattningen kunna få tills vidare mottagas och bibehållas.

4:o) Semester må årligen, när sådant kan ske utan hinder för göromålens jämna och oavbrutna gång, åtnjutas av riksgäldssekreteraren, riksgäldskommissarien, förste revisorn och tjänstemännen inom tredje tjänstegraden i riksgäldskontoret under en och en halv månad samt av övriga tjänstemän i samma verk under en månad.

5:o) Där förhöjning i lönen efter viss tids tjänstgöring är enligt stat medgiven, må, ändå att den föreskrivna tiden är tilländalupen, förhöjning ej beviljas, förrän tjänstinnehavaren under minst fyra femtedelar av samma

tid med gott vitsord bestritt sin egen eller på grund av förordnande annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag, dock att härvid icke må föras honom till last den tid han åtnjutit semester eller ledighet för fullgörande av värnplik.

Då löneförhöjning genom ålderstillägg beviljas, må den förhöjda lönen åtnjutas från början av kalenderåret näst efter det, varunder den stadgade tjänsteåldern blivit uppnådd.

Tjänsteman i tredje tjänstegraden inom riksgäldskontoret, som befordrats till förste revisor, äger att för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig den tid, han tjänstgjort inom nämnda grad.

Med avseende å tiden för erhållande av i de nya avlöningsstaterna vid riksgäldskontoret och riksdagens hus för de särskilda tjänsterna stadgade lönetillägg skall vidare iakttagas, att löntagare, som övergår från den förutvarande till den nya staten, bör tillgodoräknas ej mindre den tid, som före den nya statens trädande i kraft förflutit från hans tillträde till befattningen eller motsvarande ordinarie tjänst inom riksgäldskontoret eller vid riksdagens hus, än även i förekommande fall den tid, varunder han omedelbart före tillträdet bestritt sådant förordnande, som, enligt de å den förutvarande staten tillämpliga bestämmelser, kunnat få tillgodoräknas för erhållande av ålderstillägg.

Vad beträffar de å den nya avlöningsstaten vid riksdagens hus uppförda förste eldare- och portvaktstjänsterna skall iakttagas, att de personer, som befordras till innehavare av nämnda tjänster, äga att för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig den tid, varunder de omedelbart före den nya statens trädande i kraft mot fast arvode inom riksdagshuset utfört arbete av motsvarande eller jämförlig beskaffenhet som det, vilket de såsom ordinarie tjänstinnehavare hava att fullgöra.

6:o) Tjänstgöringspenningar ävensom i förekommande fall misräkningspenningar få uppbäras endast för den tid, tjänstinnehavaren verkligen tjänstgjort eller åtnjutit semester, men skola eljest utgå till den, som uppehållit tjänsten.

För den tid, varunder tjänstinnehavare åtnjuter semester och i följd därav är berättigad att uppbära de för tjänsten anslagna tjänstgöringspenningar och misräkningspenningar, äga fullmäktige att anvisa erforderliga medel för att den, som på förordnande bestrider tjänsten, må komma i åtnjutande av ersättning till belopp, motsvarande ifrågavarande tjänstgöringspenningar och misräkningspenningar.

7:o) Bliver tjänstinnehavare av sjukdom hindrad att förrätta sin tjänst, äger han att under tjänstledigheten uppbära hela lönen.

8:o) Erhåller tjänstinnehavare efter egen ansökan tjänstledighet för svag hälsas vårdande, för enskilda angelägenheter, för tjänstgöring hos riksdagen eller dess revisorer eller för andra särskilda uppdrag, eller fordras vikariat för tjänstinnehavare på den grund, att han i behörig ordning avstänges från tjänstgöring eller eljest är lagligen förhindrad att sköta sin tjänst, kunna fullmäktige besluta, att den tjänstledige skall utöver tjänstgöringspenningar och misräkningspenningar till sin vikarie avstå så mycket av lönen, som fullmäktige pröva för tjänstens uppehållande nödigt.

9:o) Fullmäktige må kunna, på därom gjord framställning och efter prövning av förekommande omständigheter, medgiva vaktmästare ledighet under högst femton dagar varje år, med rätt för honom att under tiden uppbära alla med tjänsten förenade avlöningsförmåner. I detta fall liksom ock då vaktmästare erhållit tjänstledighet för sjukdom eller annat laga förfall, eller då vaktmästartjänst är ledig, äga fullmäktige, därest i anledning härav extra ordinarie vaktmästare förordnas för uppehållande av vaktmästartjänst, att tilldela denne arvode med sådant belopp, att han såsom gottgörelse för tjänstens uppehållande kommer i åtnjutande av sammanlagt fyra kronor om dagen.

Ledighet må därjämte av fullmäktige beviljas övervaktmästaren och övermaskinisten i riksdagshuset under högst tre veckor årligen samt förste eldaren och de två portvakterna i samma hus under högst femton dagar årligen; ägande dessa befattningshavare att under ledigheten tillgodonjuta sina avlöningsförmåner oavkortade. Därest vikarie för ifrågavarande tjänstinnehavare erfordras för tjänstens uppehållande under sådan ledighet eller av annan anledning, bestämmes avlöningen till vikarien på sätt fullmäktige pröva skäligt.

10:o) Fullmäktige äga dels att utöver stat för biträde vid nattbevakningen i riksgäldskontoret låta utbetala de arvoden, fullmäktige finna skäliga, dels ock att anvisa nödiga medel för tillhandahållande åt vaktmästare av lämplig uniformsbeklädnad vid tjänstgöring.

11:o) Tjänstinnehavare skall såsom bidrag till kostnaden för beredande av pension erlægga pensionsavgift till årligt belopp av nedan angivna procent å det för hans tjänst gällande pensionsunderlaget. Avgiftsprocenten utgör en tiondedels procent för varje helt hundratal kronor av pensionsunderlaget, dock icke i något fall mindre än tre procent. Avgiften erlägges för varje månad, för vilken lön åtnjutes, ävensom för månad, under vilken,

på grund av tjänstledighet eller i följd av ådömd mistning av tjänsten för viss tid, lönen i dess helhet eller delvis ej uppbäres.

Rätt att återbekomma erlagda pensionsavgifter medgives allenast vid övergång till annan statstjänst, därest med inträdet i denna tjänst är förenad skyldighet att för beredande av pension erlagga retroaktiv avgift, dock ej till högre belopp än det, vartill retroaktivavgiften uppgår.

Härjämte har riksdagen förklarat,

att den, som från och med eller efter den tid, då de nya staterna träda i kraft, tillträder ordinarie befattning vid riksgäldskontoret och riksdagens hus, skall vara pliktig att underkasta sig de för åtnjutande av avlöningsförmånerna fastställda villkor och bestämmelser, samt

att de förutvarande innehavare av ordinarie befattningar vid riksgäldskontoret och riksdagens hus, vilka icke inom en månad efter det de nya avlöningsstaterna trätt i kraft anmäla, att de vilja övergå till den nya staten samt underkasta sig de för avlöningens åtnjutande stadgade villkor och bestämmelser, och som icke lagligen kunna därtill förbindas, skola varda bibehållna vid dem enligt dittills gällande stat med tillhörande bestämmelser tillkommande avlönings- och pensionsförmåner.

För tiden till 1917 års utgång gälla beträffande tillämpningen av avlöningsstaterna vid riksgäldskontoret och riksdagens hus de villkor och bestämmelser, som återfinnas i § 67 av det vid 1916 års riksdag fastställda reglementet för riksgäldskontoret.

Samma villkor och bestämmelser skola även tills vidare lända till efterrättelse vid tillämpningen av avlöningsstaten för tjänst innehavare vid riksdagens bibliotek.

§ 68.

Vid inträffad ledighet av sådan å riksgäldskontorets stat uppförd tjänst, som bör återbesättas, skall, efter avdrag av vad för tjänstens bestridande måst utbetalas, den lönebesparing, vilken uppkommer intill dess efter ansökningstidens förlopp tjänsten blivit i nedan stadgad ordning återbesatt, tillfalla änke- och pupillkassan vid riksgäldskontoret; kommande nämnda kassas rätt till dylik besparing att upphöra, så snart den nytillträdande äger åtnjuta den med tjänsten förenade lönen.

§ 69.

Innan ledig tjänst av fullmäktige återbesättes, skall sådant jämte de med samma tjänst förenade löneförmåner, ävensom tiden, inom vilken sökande äga att sig anmäla, tillkännagivas medelst anslag å vanliga ställen inom riksgäldskontoret. Ansökningstiden bestämmes till minst fjorton dagar från anslagets utfärdande; dock beror av fullmäktige att utsätta ny ansökningstid, därest, inom den först bestämda tiden, någon till tjänstens erhållande fullt skicklig och lämplig sökande sig icke anmält.

§ 70.

För att kunna antagas till tjänsteman vid riksgäldskontoret fordras att hava undergått godkänd avgångsexamen från högre elementarläroverk; dock böra de tjänstemän, som anställas vid fullmäktiges kansli, hava avlagt den akademiska examen, som fordras för att vinna inträde i Konungens kansli eller i rättegångsverken; ävensom den, vilken befordras till ombudsmannasyslan, bör hava fullgjort vad författningarna föreskriva i avseende på dem, som i domarevärv må begagnas.

§ 71.

Vid lediga tjänsters tillsättande utnämnes bland kompetente sökande den, som fullmäktige, med avseende å vikten och ansvarigheten av de särskilda befattningarna, finna till den lediga tjänsten mest skicklig och passande; dock äga fullmäktige att, där de så lämpligt finna, tillsätta lediga tjänster endast med konstitutorial; varvid den tjänsteman, som sådant konstitutorial erhåller, under den tid, han tjänsten innehaver, äger åtnjuta de lönevillkor, avlöningstaten för tjänsten bestämmer.

Angående behandlingen av frågor rörande tjänsteförsummelse m. m.

§ 72.

Om någon tjänsteman vid mindre förseelser i tjänsten ej låtit sig rätta av vederbörandes tillsägelser och varningar eller blivit beträdd med vårdslöshet eller försummelse i sin tjänstgöring eller ock i allmänna levernet ådagalagt ett mindre värdigt uppförande, bör han inför fullmäktige tillrättas och varnas. I händelse den, som på detta sätt undergått första varningsgraden, ej därav låter sig rätta, äga fullmäktige att, med avseende å förekommande omständigheter, på längre eller kortare tid suspendera

honom från innehavande tjänst, med förlust av hela eller halva lönen, vilken under tiden må i ersättning för tjänstens förrättande användas.

§ 73.

Därest tjänsteman, vilken förut blivit för tjänsteförsummelse eller annat förhållande suspenderad, ånyo gör sig skyldig till dylik förseelse, ankommer på fullmäktige att, efter förseelsens beskaffenhet, antingen ytterligare suspendera honom eller helt och hållet skilja honom från innehavande tjänst och lön. Likaledes beror på fullmäktiges särskilda prövning, huruvida tjänsteman i riksgäldskontoret, som blivit nödsakad till borgenärer avträda sin egendom, må vidare bibehålla och utöva sin beställning.

§ 74.

Tjänsteman, som begått ärerörigt brott eller annan förseelse i eller utom tjänsten av den svåra beskaffenhet, att verkets trygghet eller anseende fordrar hans entledigande, har därigenom gjort sig förlustig sin innehavande tjänst.

§ 75.

Om någon av vaktbetjäningen i sin tjänst varit försumlig eller eljest på ett tadelvärt sätt sig förhållit, må han, efter sig företeende omständigheter, antingen av fullmäktiges deputerade erhålla föreställning eller genast hos fullmäktige anmälas till suspension eller entledigande.

§ 76.

Innan tjänsteman eller vaktmästare varder suspenderad eller skild från tjänsten, bör hans skriftliga förklaring över vad emot honom förekommit infordras. Fullmäktiges beslut, varigenom tjänsteman suspenderas eller för alltid skiljes från tjänsten, bör jämte hänvisning för besvärns anförande honom skriftligen meddelas. Tjänst, som till följd av sådant beslut blir ledig, får, därest den avsatte tjänstemannen inom föreskriven tid anmält sig ämna samma beslut överklaga, icke återbesättas förr, än besvären blivit av bankoutskottet avgjorda eller den bestämda tiden för besvärens fullföljande försuttits; kommande dock den, som emellertid förordnas till tjänstens bestridande, att de med densamma förenade löneförmåner åtnjuta.

§ 77.

Extra ordinarie tjänsteman eller extra vaktmästare, som utan erhållen tillåtelse eller anmält laga förfall från tjänstgöring uteblivit under trenne eller varandra följande månader, eller vid flera tillfällen undandragit sig

att lämna äskat biträde, där han blivit anställd, anses hava förverkat sin rätt att i riksgäldskontoret vidare tjänstgöra. Den extra ordinarie tjänsteman eller extra vaktmästare, som under honom uppdragen tjänstgöring förhållit sig försumligt eller felaktigt och, efter att, på sätt i § 72 stadgas, blivit varnad, sig icke rättat, bör förklaras vara från riksgäldskontoret skild. För övrigt anses den extra ordinarie tjänsteman eller vaktmästare, som begått ärerörigt brott eller annan förbrytelse av svårare beskaffenhet, vara från verket utesluten.

Angående pensioneringen av tjänst innehavare vid riksgäldskontoret,
riksdagens bibliotek och riksdagens hus.

§ 78.

Beträffande pensioneringen av tjänst innehavare vid riksgäldskontoret och riksdagens hus har riksdagen meddelat följande bestämmelser att gälla från ingången av år 1918:

1:o) Tjänst innehavare skall, då han uppnått sextiofem levnadsår och tillbragt trettiofem år i allmän tjänst, vara förpliktad att avgå från sin tjänst med pension till samma belopp som det för tjänsten gällande pensionsunderlaget, fullmäktige likväl obetaget att låta med avskedet anstå, därest och så länge den pensionsberättigade prövas kunna i tjänsten på ett tillfredsställande sätt fullgöra sina åligganden och kan finnas villig att i tjänsten kvarstå.

2:o) Den tjänsteman eller vaktmästare, som efter ådagalagt välförhållande anhåller om avsked, är, såvida han fyllt sextio år och varit i allmän tjänst trettiofem år, berättigad att såsom pension för livstiden åtnjuta tre fjärdedelar av det för hans tjänst gällande pensionsunderlaget.

3:o) Före uppnådda sextio levnadsår och trettiofem tjänstår kan avskedsökande endast i händelse av bevislig oförmögenhet till vidare tjänstgöring, erhålla pension. Pensionsbeloppet bestämmes då efter tjänståren allena på det sätt, att å tre fjärdedelar av pensionsunderlaget avdrages en trettiofemtedel för varje bristande tjänstår. Överstiga däremot tjänståren trettiofem och åldersåren sextio, ökas det ovan bestämda pensionsbeloppet med en trettiofemtedel för varje överskjutande tjänstår eller ock med en sextiondedel för varje överstigande åldersår, därest detta sistnämnda beräkningsätt skulle för avskedsökanden utfalla förmånligare.

4:o) Då sådant för göromålens säkra och skyndsamma gång finnes erforderligt, kunna fullmäktige på pensionsstat förflytta tjänst innehavare, som

av sjukdom eller minskad arbetsförmåga är förhindrad att vidare på ett tillfredsställande sätt fullgöra sina åligganden, oaktat han sig ej om avsked anmält. I sådant fall äga fullmäktige att efter omständigheterna tillägga tjänstinnehavaren såsom pension antingen ett belopp, motsvarande hela det för hans tjänst gällande pensionsunderlaget, evad de föreskrivna levnads- och tjänståren äro uppnådda eller icke, eller ock en del av pensionsunderlaget, dock ej mindre än vad med tillämpning av bestämmelserna i mom. 2:o) och 3:o) här ovan belöper.

§ 79.

För tiden till 1917 års utgång gälla i fråga om pensioneringen av tjänstinnehavare vid riksgäldskontoret och riksdagens hus de bestämmelser, som finnas intagna i §§ 78—80 av 1916 års reglemente för riksgäldskontoret.

Samma bestämmelser skola även tills vidare tillämpas beträffande pensioneringen af tjänstinnehavare vid riksdagens bibliotek.

Angående kvinnliga biträden i riksgäldskontoret.

§ 80.

Beträffande de i staten för tjänstinnehavare i riksgäldskontoret upptagna kvinnliga biträdesbefattningarna har riksdagen föreskrivit följande villkor och bestämmelser att gälla från ingången av år 1918:

1:o) Kvinnligt biträde skall vara underkastat den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller den jämkning i åligganden, som kan varda stadgad; och böra de konstitutorial, som för dessa biträden utfärdas, innefatta förbehåll om vederbörandes skyldighet att åtaga sig de nya eller förändrade göromål, vilka kunna dem åläggas.

2:o) Därest kvinnligt biträde förordnas att bestrida ordinarie tjänstemannabefattning i riksgäldskontoret, är biträdet skyldigt att mottaga sådant förordnande mot åtnjutande av de för samma tjänst anslagna tjänstgöringspenningar, dock med avstående av egna tjänstgöringspenningar.

3:o) Kvinnligt biträde äger att, såvitt sådant utan hinder för göromålens jämna och oavbrutna gång kan ske, årligen åtnjuta semester under en månad.

4:o) Kvinnligt biträdes arbetstid å tjänsterummet skall vara lika med den, som är bestämd för riksgäldskontorets tjänstemän.

5:o) Bliver kvinnligt biträde av sjukdom hindrat att uppehålla sin befattning, äger hon under tjänstledigheten uppbära hela lönen. Beviljas kvinnligt biträde tjänstledighet för svag hälsas vårdande eller eljest av annan orsak än sjukdom, kunna fullmäktige besluta, att hon skall utöver tjänstgöringspenningarna till sin vikarie avstå så mycket av lönen, som erfordras för befattningens uppehållande eller eljest provas skäligt.

6:o) Därest kvinnligt biträde, som vid den tidpunkt, då den nya avlöningsstaten träder i kraft, är anställt i riksgäldskontoret och befordras till ordinarie biträde från samma tidpunkt, omedelbart dessförinnan mot fast arvode utfört arbete av motsvarande eller jämförlig beskaffenhet därstädes, skall biträdet äga att för åtnjutande av löneförhöjning räkna sig till godo den tid, biträdet utfört sådant arbete i riksgäldskontoret.

Då kvinnligt biträde med avlöning efter lägre grad, som redan intjänat andra ålderstillägget, befordras till biträdesbefattning, för vilken avlöning utgår efter högre grad, äger nämnda biträde att omedelbart komma i åtnjutande av ett ålderstillägg i sistnämnda grad.

7:o) I händelse kvinnligt biträde ingår äktenskap, skall hon icke vara skyldig att av sådan anledning avgå från sin befattning, därest icke fullmäktige med hänsyn till befattningens behöriga upprätthållande finna det nödigt.

8:o) Kvinnligt biträde är skyldigt att såsom bidrag till kostnaden för sin pensionering erlægga pensionsavgift, vilken beräknas enligt de grunder, som äro stadgade för manliga tjänst innehavare vid riksgäldskontoret.

9:o) Kvinnligt biträde skall, då hon uppnått 60 levnadsår och varit 30 år i allmän tjänst, vara förpliktad att avgå från sin befattning med pension till samma belopp som det för tjänsten gällande pensionsunderlag, fullmäktige likväl obetaget att låta med avskedet anstå, därest och så länge biträdet provas kunna i tjänsten på ett tillfredsställande sätt fullgöra sina åligganden.

Kvinnligt biträde, som fyllt 55 år och uppnått 30 tjänstår, är, därest hon efter ådagalagt välförhållande anhåller om avsked, berättigad att åtnjuta pension till belopp, motsvarande tre fjärdedelar av det för hennes tjänst gällande pensionsunderlaget.

Före uppnådda 55 levnadsår och 30 tjänstår kan kvinnligt biträde erhålla pension endast i det fall, att hon på grund av sjukdom eller minskad arbetsförmåga är förhindrad att på ett tillfredsställande sätt fullgöra sina åligganden. Pensionsbeloppet bestämmes då efter tjänståren allena medelst avdrag å det i andra stycket av detta moment omförmälda pensionsbeloppet av en trettiondedel för varje bristande tjänstår.

10:o) Befattning såsom kvinnligt biträde skall av fullmäktige tillsättas medelst konstitutorial efter befattningens ledigförklarande genom kungörelse.

11:o) Rörande tillsättningen i övrigt, kompetensfordringar, ordningen för meddelande av tjänstledighet och avsked samt för disciplinär bestraffning skola gälla de närmare stadganden, som må varda av riksdagen bestämda.

12:o) I övrigt skola de bestämmelser, som i detta reglemente äro meddelade beträffande riksgäldskontorets tjänstemän, i tillämpliga delar och i den mån de icke stå i strid mot vad här ovan stadgats, lända till efterrättelse i fråga om de kvinnliga biträdena.

För tiden till 1917 års utgång gälla beträffande de å riksgäldskontorets stat uppförda kvinnliga biträdena de bestämmelser, som finnas intagna i § 81 av det vid 1916 års riksdag fastställda reglementet för riksgäldskontoret.

Angående ersättning för olycksfall i arbete.

§ 81.

Vid skada till följd av olycksfall i arbete skall envar, som är anställd vid eller utför arbete för riksgäldskontoret, riksdagens bibliotek och riksdagens hus och enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete den 17 juni 1916 är att anse såsom arbetare, vara berättigad att, i den mån han eller hon icke på grund av gällande stadganden för ifrågavarande personal kommer i åtnjutande av förmåner, motsvarande nämnda lags bestämmelser, av riksgäldskontoret utfå det felande; och skola vid inträffande olycksfall i arbetet bestämmelserna i samma lag i tillämpliga delar tjäna till efterrättelse.

Vad här ovan är stadgat gäller även beträffande den personal, som är anställd vid eller utför arbete för riksdagen, dess utskott och delegationer samt tryckeriavdelning.

Riksgäldskontorets vid 1916 års slut utbalanserade skulder.

Reglemen- tets		Tiden, då för- bindelserna bli- vit utfärdade.	Räntefot.	Aterstående skuld den 31 december 1916.	
Artal.	§.				
		Obligationer för $3\frac{6}{10}$ % statslånets åtta emis- sioner å tillsammans kr. 96,000,000, var- av blivit utlämnade obligationer å kr. 85,656,360	$\left. \begin{array}{l} 1887 \text{ d. } \frac{30}{12} \\ 1904 \text{ d. } \frac{30}{12} \\ 1909 \text{ d. } \frac{30}{6} \\ 1909 \text{ d. } \frac{30}{12} \end{array} \right\}$	$3\frac{6}{10}$ %	Kr. 83,689,360
1880	38	Obligationer för 1880 års statslåns tre emis- sioner å tillsammans kr. 119,790,000, mot- svarande £ St. 6,600,000, francs 166,320,000 eller rmk 134,640,000	1880 d. $\frac{1}{4}$	$3\frac{1}{4}$ %	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Kr. } 59,187,876 \\ \text{£ St. } 3,261,040 \\ \text{Frcs } 82,178,208 \\ \text{Rmk } 66,525,216 \end{array} \right.$
1886	42	Obligationer för 1886 års statslån å kr. 72,000,000 eller rmk 81,000,000, varav blivit utlämnade obligationer å rmk 72,614,500	1886 d. $\frac{1}{6}$	$3\frac{1}{2}$ %	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Kr. } 54,566,222:23 \\ \text{Rmk } 61,387,000 \end{array} \right.$
1888	40	Obligationer för 1888 års statslån å kr. 26,666,666:67, motsvarande rmk 30,000,000 eller £ St. 1,470,000 eller francs 37,020,000	1888 d. $\frac{1}{8}$	3 %	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Kr. } 24,183,111:11 \\ \text{Rmk } 27,206,000 \\ \text{£ St. } 1,333,094 \\ \text{Frcs } 33,572,204 \end{array} \right.$
1890	39	Obligationer för 1890 års statslån å kr. 35,555,555:56, motsvarande rmk 40,000,000, £ St. 1,960,000 eller francs 49,360,000 ...	1890 d. $\frac{1}{3}$	$3\frac{1}{2}$ %	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Kr. } 24,342,222:22 \\ \text{Rmk } 27,385,000 \\ \text{£ St. } 1,341,865 \\ \text{Frcs } 33,793,090 \end{array} \right.$

Reglemen- tets		Tiden, då för- bindelserna bli- vit utfärdade.	Räntefot.	Återstående skuld den 31 december 1916.	
Årtal.	§.				
1894	42	Obligationer för 1894 års statslån å kr. 36,000,000, motsvarande francs 50,000,000, £ St. 1,980,000 eller rmk 40,400,000, varav hälften utlämnats	1894 d. $15/10$	3 %	{ Kr. 16,878,600 Frcs 23,442,500 £ St. 928,323 Rmk 18,941,540
1899	42 43	Obligationer för 1899 års statslån å kr. 72,000,000, motsvarande francs 100,000,000, £ St. 3,960,000 eller rmk 80,800,000, varav hälften utlämnats	1899 d. $15/5$	$3\frac{1}{2}$ %	{ Kr. 31,340,520 Frcs 43,528,500 £ St. 1,723,728:12 Rmk 35,171,028
1900	44	Obligationer för 1900 års statslån å kr. 36,320,000, motsvarande £ St. 2,000,000, rmk 40,800,000 eller francs 50,400,000 ...	1900 d. $15/8$	$3\frac{1}{2}$ %	{ Kr. 36,320,000 £ St. 2,000,000 Rmk 40,800,000 Frcs 50,400,000
1904	51	Obligationer för 1904—1906 års statslån å kr. 79,200,000, motsvarande francs 110,000,000, £ St. 4,356,000 eller rmk. 88,880,000 ...	1904 d. $1/8$	$3\frac{1}{2}$ %	{ Kr. 79,056,000 Frcs 109,800,000 £ St. 4,348,080 Rmk. 88,718,400
1906	58		1906 d. $1/8$		
1907	72	Obligationer för 1907 års statslån å kr. 46,800,000, motsvarande francs 65,000,000, £ St. 2,574,000 eller rmk 52,520,000	1907 d. $1/8$	$3\frac{1}{2}$ %	{ Kr. 46,800,000 Frcs 65,000,000 £ St. 2,574,000 Rmk 52,520,000
1908	82	Obligationer för 1908 års statslån å kr. 54,480,000, motsvarande £ St. 3,000,000, francs 75,600,000 eller rmk 61,200,000.....	1908 d. $20/6$	{ 4 % t. o. m. d. $20/6$ 1918, därefter $3\frac{1}{2}$ %	{ Kr. 54,480,000 £ St. 3,000,000 Frcs 75,600,000 Rmk 61,200,000
1911	97	Obligationer för 1911 års statslån å kr. 72,000,000, motsvarande francs 100,000,000, £ St. 3,960,000 eller rmk 80,800,000	1911 d. $1/9$	{ 4 % t. o. m. d. $1/9$ 1926, därefter $3\frac{1}{2}$ %	{ Kr. 72,000,000 Frcs 100,000,000 £ St. 3,960,000 Rmk 80,800,000

Reglemen- tets		Tiden, då för- bindelserna bli- vit utfärdade.	Räntefot.	Återstående skuld den 31 december 1916.	
Årtal.	§.				
1913	34	Obligationer för 1913 års statslån å kr. 72,000,000, motsvarande francs 100,000,000, £ St. 3,960,000 eller rmk 80,800,000	1913 d. $\frac{1}{10}$	$4\frac{1}{2}$ %	{ Kr. 72,000,000 Fracs 100,000,000 £ St. 3,960,000 Rmk 80,800,000
1914	34	Obligationer för 1914 års statslån å kr. 159,567,200	{ 1914 d. $\frac{15}{10}$ } { o. 1915 d. $\frac{1}{5}$ }	5 %	Kr. 159,567,200
1916	—	Obligationer för 1916 års statslån å Kr. 115,805,700	{ 1916 d. $\frac{15}{3}$ } { » » $\frac{1}{10}$ }	5 %	Kr. 115,805,700
—	—	Svenska $4\frac{3}{4}$ % statsskuldförbindelser av den 5 juli 1916.....	1916 d. $\frac{5}{7}$	$4\frac{3}{4}$ %	Kr. 44,600,000
1906	28	Av Örebro—Svartå järnvägsaktiebolag upp- lagt obligationslån, för vilket staten i sammanhang med förvärvandet av Örebro —Svartå järnväg övertagit betalnings- skyldigheten	—	4 %	Kr. 583,000
1908	48	Av järnvägsaktiebolaget Malmö—Kontinenten upplagda två obligationslån, för vilka sta- ten i sammanhang med förvärvandet av bolagets järnväg mellan Malmö och Trälle- borg övertagit betalningsskyldigheten, näm- ligen: obligationslånet av år 1898.....	—	4 %	Kr. 1,347,000
		» » » 1902	—	4 %	Kr. 745,000
1895	16	Kommunlån, för vilka staten i samman- hang med Västkustbanans förvärvande övertagit betalningsskyldigheten	—	5 %	Kr. 219,883.61
1895	16	Kommunlån, för vilka staten i samman- hang med Västkustbanans förvärvande övertagit betalningsskyldigheten	—	4,7 %	Kr. 40,100.09
1866	18	Innestående fond för Göta kanals underhål- lande	1833 d. $\frac{31}{12}$	5 %	Kr. 140,889

Reglemen- tets		Tiden, då för- bindelserna bli- vit utfärdade.	Räntefot.	Återstående skuld den 31 december 1916.	
Årtal.	§.				
1902	23	Innestående köpeskilling för fastigheten nr 1 kvarteret Lejonet i Stockholm (f. d. Arvfurstens palats)	—	4 %	Kr. 2,250,000
1890	14	Obligationer å 30,000,000 kr., vilka ut- färdats såsom grundfond för Sveriges all- männa hypoteksbank, bokförda inom lin- jen med nämnda belopp	1890 d. 1 ^o / ₂	3 ¹ / ₂ %	—
1909	4	Obligationer å 30,000,000 kr., vilka ut- färdats såsom grundfond för konungariket Sveriges stadshypotekskassa, bokförda inom linjen med nämnda belopp	1909 d. 3 ^o / ₆	3 ¹ / ₂ %	—
1866	16	Årliga anslaget till H. M. Konungen, 300,000 kr. (icke kapitaliserat)	1815 d. 9 ^o / ₁₁	—	—
1866	17	Hertigens av Södermanland, sedermera Konung Carl XIII, hemgiftskapital, bokfört inom linjen med 150,000 kr.	1778	5 %	—
1866	20	Fond för Hjälmare kanals och slussverks un- derhållande (utgör blott ett depositum av fordringshandlingar)	—	—	—
1866	21	Dito för Strömsholms kanals dito (dito).....	—	—	—
1866	23	Lappmarks ecklesiastikfonds behållning, bok- förd inom linjen med kr. 100,777:16 (stats- utskottets utlåtande nr 23 vid 1869 års riksdag)	—	—	—
1869	77	Post-assuransfonden (ingår bland riksgälds- kontorets övriga tillgångar, men med den förbindelse, som § 77 i 1869 års regle- mente innehåller)	—	—	—
1906	30	Återstoden av anslaget å 5,000,000 kronor till inköp av vattenfall, lämpliga för elek- trisk drift å statens järnvägar	—	—	Kr. 80,241:67

Reglemen- tets		Tiden, då för- bindelserna bli- vit utfärdade.	Räntefot.	Återstående skuld den 31 december 1916.	
Årtal.	§.				
1907	40	Återstoden av anslaget å 300,000 kronor till inköp av vissa fastigheter för statens anläggningar vid Trollhättan	—	—	Kr. 75,392:64
1909	51	Dito av dito å 500,000 kronor för inköp av vissa fastigheter för statens anläggningar vid Trollhättan m. m.	—	—	Kr. 213,161:53
1910	47	Dito av dito å 2,038,000 kronor för fullbordande av statsbanan från Göteborg till Skee.....	—	—	Kr. 100,000
1911	56	Dito av dito å 1,400,000 kronor för fullbordande av statsbanan från Östersund till Ströms vattudal jämte bispår	—	—	Kr. 75,000
1914	34	Dito av dito å 600,000 kronor till telefonkabel till Gottland	—	—	Kr. 250,000
1914	34	Anslaget till direkt telefonförbindelse mellan Sverige och Tyskland.....	—	—	Kr. 325,000
1914	34	Återstoden å anslaget å 1,612,000 kronor till fortsättande av statsbanan Järna—Norrköping.....	—	—	Kr. 812,000
1914	34	Anslaget till anläggningar i Nyköping för trafikutbyte mellan statsbanan Järna—Norrköping samt Oxelösund—Flen—Västmanlands järnväg	—	—	Kr. 50,000
1914	34	Återstoden å anslaget å 935,000 kronor till fortsättande av statsbanan Älvsby—Piteå...	—	—	Kr. 85,000
1915	34	Anslaget å 2,150,000 kronor till dubbelspår Norrköping—Mjölby.....	—	—	Kr. 600,000
1915	34	Återstoden av anslaget till anordnande vid Haparanda av järnvägsförbindelse mellan svenska och finska järnvägsnäten.....	—	—	Kr. 25,000

Reglemen- tets		Tiden, då för- bindelserna bli- vit utfärdade.	Räntefot.	Återstående skuld den 31 december 1916.	
Årtal.	§.				
1906	22	Återstoden av anslaget för åren 1907—1911 å 7,500,000 kronor till allmänna järnvägs- lånefonden	—	—	Kr. 42,300
1910	42	Dito av dito för åren 1912—1916 å 7,500,000 kronor till allmänna järnväglånefonden ...	—	—	Kr. 1,332,850
1914	36				
1911	51	Anslagen för åren 1912—1915 till fonden för åstadkommande av bibanor inom vissa delar av riket	—	—	Kr. 5,000,000
1912	69				
1914	36				
<i>Diverse skulder.</i>					
—	—	Utelöpande förfallna obligationer och kuponger	—	—	Kr. 20,484,274: 56
—	—	Reverslån hos Rederiaktiebolaget Sverige, jämta därå upplupen ränta	—	5 %	Kr. 302,916: 67
—	—	Förräntade värnskattemedel	—	4 $\frac{1}{2}$ %	Kr. 12,000,000
—	—	Kungl. vattenfallsstyrelsens förnyelsefond ...	—	5 %	Kr. 800,000
1911	92	Av statskontoret till riksgäldskontorets för- valtning överlämnade kassabehållningar ...	—	—	Kr. 10,000,000
—	—	Till riksgäldskontoret inlevererad avkastning å byggnadsfondens för riksdags- och riks- bankshus behållning	—	—	Kr. 32,424: 76
<i>Riksgäldskontorets fonder.</i>					
—	—	Likvidations- och amortisementsfonden	—	—	Kr. 6,097,017: 03
—	—	Fonden för statsskuldens amortering	—	—	Kr. 15,166,040: 85
—	—	Riksgäldskontorets pensionsfond	—	—	Kr. 20,219: 01
				Summa Kr.	1,054,111,522: 98
Inom linjen balanserade skulder Kr.					60,250,777:16

**Statsverkets kapitalfordringar vid 1916 års slut för genom riksgäldskontoret
utlämnade lån till vissa bestämda ändamål.**

Reglementets			Tiden, då lånet utbetalts.	Annuitet.	Räntefot.	Ursprungliga beloppet.	Kapitalåterstod vid 1916 års slut.	
Årtal.	§.							
		<i>a) Allmänna byggnadslåne- fonden.</i>						
1866	43	Lån till Västerås domkyrka, för densammas reparation	1860	—	—	28,000	—	28,000
1866	148 ¹⁾	Lån till staden Kristianstad, för utvidgande av elemen- tarläroverksbyggnaden där- städes	1873—1875	5 %	4 %	20,000	—	3,713 55
1882	17	Lån till Linköpings dom- kyrka, för fullbordande av tornbyggnaden & kyrkan...	1883	5 %	4%	30,000	—	19,055 54
		Transport	—	—	—	—	—	50,769 09

¹⁾ Jfr § 8 i 1873 års reglemente samt § 5 mom. 3 i 1875 års reglemente.

Reglementets		Tiden, då lånet utbetalts.	Annuitet.	Räntefot.	Ursprungliga beloppet.	Kapitalåterstod vid 1916 års slut.		
Artal.	§.					—	—	
1887	15	Transport Ytterligare lån till Linköpings domkyrka, för betäckande av uppkommen brist i den beräknade kostnaden för tornbyggnaden å kyrkan	1888	5 %	4 %	30,000	—	50,769 09
1892	17	Lån till Skara domkyrka, för fullbordande av restaurationsarbetet å densamma	1893	5 %	4 %	40,000	—	2,390 43
1896	16	Lån till Härnösands domkapitel, för uppförande av ny byggnad för allmänna läroverket i Östersund	1897	Lånet återbetalas med 500 kr. årligen under 30 år.	—	15,000	—	5,500 —
{1898 1908}	{17 10}	Lån till Vadstena och S:t Pers församlingar, för fullbordande av Vadstena klosterkyrkas restaurering ...	1898		Lånet återbetalas senast fr. o. m. år 1918 med minst 1/10 årl.	—	16,000	—
1877 ¹⁾	7	Lån till staden Strömstad, för ny tomtreglering efter 1876 års eldsvåda	1878	6 %		5 %	50,000	—
{1877 1878}	{8 6}	Lån till staden Söderhamn, för ny tomtreglering efter 1876 års eldsvåda	1878—1879	6 %	5 %	200,000	—	39,872 44
Transport		—	—	—	—	—	—	153,620 69

¹⁾ Se vidare § 3 i 1881 års reglemente.

Reglementets		Tiden, då lånet utbetalts.	Annuitet.	Räntefot.	Ursprungliga beloppet.	Kapitalåterstod vid 1916 års slut.		
Årtal.	§.					—	—	—
						153,620	69	
{1880 1881}	{13 10}	Transport Lån till staden Hudiksvall, för ny tomtreglering efter 1878 och 1879 årens eldsvådor	1881—1882	6 %	5 %	200,000	58,478	40
1888	15	Lån till staden Luleå, för ny tomtreglering efter 1887 års eldsvåda	1889	5 %	4 %	100,000	63,382	13
1889	17	Lån till staden Umeå, för ny tomtreglering efter 1888 års eldsvåda	1890	5 %	4 %	200,000	131,504	05
1896	15	Lån till staden Mariestad, för ny tomtreglering efter 1895 års eldsvåda	1897	4 ¹ / ₁₀ %	3 ⁶ / ₁₀ %	150,000	120,841	93
1902	20	Lån till staden Ämål, för ny tomtreglering efter 1901 års eldsvåda	1903	5 %	4 %	300,000	268,251	60
1866	{94 ¹) 118 143}	Lån till Kinda kanalaktiebolag, för utsträckning av Kinda båtled medelstkanalisering av Stångån från sjön Rengen till hamnen vid Linköping..... = 1,121,510: 57	1865—1870	5 %	3 %	437,500	325,431	77
		Transport	—	—	—	—	1,121,510	57

¹) Se vidare § 134 mom. 14 i 1863 års reglemente;
 § 11 mom. 9 i 1867 års reglemente;
 § 33 mom. 9 och § 41 mom. 11 i 1868 års reglemente;
 § 24 mom. 11 och § 31 mom. 5 i 1869 års reglemente.

Reglementets		Tiden, då lånet utbetalts.	Annuitet.	Räntefot.	Ursprungliga beloppet.	Kapitalåterstod vid 1916 års slut.	
Årtal.	§.						
		Transport	—	—	—	1,121,510	57
		<i>b) Allmänna järnvägslånefonden.</i>					
{1866 1897}	{82 13}	Lån till Uddevalla—Vänersborg—Herrljunga järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Herrljunga över Vänersborg till Uddevalla samt för denna järnvägs ombyggnad till normalspårig	{1865-1867 1898 }	5 %	4 %	2,600,000 ¹⁾	1,868,258 08
1871	31	Lån till Karlskrona—Växjö järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg mellan Karlskrona och Växjö.....	1872—1874	5 % ²⁾	4 1/2 %	2,600,000	743,408 83
1871	31	Lån till Bergslagernas järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Ludvika till Kil.....	1874—1876	5 1/2 % ³⁾	5 %	5,000,000	2,479,741 82
		Transport	—	—	—	6,212,919	30

¹⁾ Av ifrågavarande lån, som under åren 1865—1867 utbetalades med sammanlagt 3,240,000 kr. för anläggning av järnväg från Herrljunga över Vänersborg till Uddevalla, återstod vid 1897 års slut i kapital och ränta sammanlagt 2,000,000 kr., vilket belopp jämlikt beslut av 1897 och 1898 års riksdagar kapitaliserades och ökades med nytt låneunderstöd å 600,000 kr. för järnvägens ombyggnad till normalspårig eller sålunda till 2,600,000 kr.

²⁾ Se § 3 av 1886 års reglemente.

³⁾ Se § 3 av 1888 års reglemente.

Reglementets			Tiden, då lånet utbetalts.	Annuitet.	Räntefot.	Ursprungliga beloppet.	Kapitalåterstod vid 1916 års slut.	
Årtal.	§.							
		Transport	—	—	—	—	6,212,919	30
1876	5	Lån till Hultsfred—Västervik—Åtvidaberg—Bersbo järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Västervik över Jenny, Gamleby och Åtvidaberg till Bersbo, med bibana	1877—1879	5 % ¹⁾	4 $\frac{1}{2}$ %	1,865,000	1,526,529	33
1876	5	Lån till Hultsfred—Västervik—Åtvidaberg—Bersbo järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg mellan Hultsfred och Jenny, med bibana och sidospår...	1877—1879	5 % ¹⁾	4 $\frac{1}{2}$ %	1,750,000	1,475,550	16
{1876 1904}	{5) 7}	Lån för anläggning av järnväg från Vislanda till Bolmen (numera övertaget av Karlshamn—Vislanda järnvägsaktiebolag)	1877—1878	5 $\frac{1}{16}$ %	4 $\frac{1}{2}$ %	500,000 ²⁾	456,507	41
1876	5	Lån till Gottlands järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Visby till Hemse	1877—1879	5 % ¹⁾	4 $\frac{1}{2}$ %	500,000	296,286	15
{1876 1879}	{5) 13}	Lån till Södra Dalarnes järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Krylbo till Borlänge med bibana...	1879—1882	5 % ¹⁾	4 $\frac{1}{2}$ %	2,375,000	1,559,365	97
		Transport	—	—	—	—	11,527,158	32

¹⁾ Se § 3 av 1883 och 1886 års reglementen.

²⁾ Ifrågavarande lån, som under åren 1877 och 1878 utbetalades med 785,000 kronor, har jämlikt beslut av 1904 års riksdag dels genom avskrivning, dels genom avbetalning år 1905 nedbragts till ett kapitalbelopp av 500,000 kronor, varför ny skuldförbindelse med ändrade amorteringsvillkor avlämnats.

Reglementets			Tiden, då lånet utbetalts.	Annuitet.	Räntefot.	Ursprungliga beloppet.	Kapitalåterstod vid 1916 års slut.	
Årtal.	§.							
		Transport	—	—	—	—	11,527,158	32
1913	22) 36)	Lån till Södra Dalarnes järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Knippboheden till Rättvik	1913	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	1,252,000	1,252,000	—
1876	5	Lån till Varberg—Borås järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Varberg till Borås	1879—1881	5 % ¹⁾	4 $\frac{1}{2}$ %	2,600,000	1,707,095	30
{1881 1912	15) 7)	Lån för anläggning av järnväg mellan Borlänge och Insjön (numera övertaget av Södra Dalarnes järnvägsaktiebolag)	1883—1886	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	950,000	826,222	01
1881	15	Lån till Vetlanda—Sävsjö järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg mellan Vetlanda och Sävsjö	1883—1886	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	300,000	223,933	04
1881	15	Lån för anläggning av järnväg från Finspong till Norsholm (numera övertaget av Norra Östergötlands järnvägsaktiebolag)	1883—1886	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	500,000	365,016	63
1881	15	Lån till Stockholm—Rimbo järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg mellan Stockholm och Rimbo	1883—1887	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	500,000	365,016	63
		Transport	—	—	—	—	16,266,441	93

¹⁾ Se § 3 av 1883 och 1886 års reglementen.

Reglementets			Tiden, då lånet utbetalts.	Annuitet.	Räntefot.	Ursprungliga beloppet.	Kapitalåterstod vid 1916 års slut.	
Årtal.	§.							
		Transport	—	—	—	—	16,266,441	93
1881	15	Lån för anläggning av järnväg mellan Borås och Svenljunga (numera övertaget av Borås—Alvesta järnvägsaktiebolag)	1884—1887	5 %	4½ %	500,000	373,221	66
1886	16	Lån för anläggning av järnväg från Skara över Gösäter till Väneren (numera övertaget av Västergötland—Göteborgs järnvägsaktiebolag)	1887—1889	5 %	4½ %	324,000	246,935	56
1886	16	Lån till Halmstad—Bolmens järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Halmstad till Bolmen med sidospår	1887—1890	5 %	4½ %	824,915 ¹⁾	641,102	41
1886	16	Lån till Fågelsta—Vadstena—Ödeshögs järnvägsaktiebolag för anläggning av järnväg från Vadstena till Ödeshög	1888—1890	5 %	4½ %	300,000	233,152	21
1886	16	Lån till Mellersta Blekinge järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Karlshamn till Gullbärna med bibana och hamnspår	1888—1893	5 %	4½ %	1,102,250 ²⁾	872,505	37
		Transport	—	—	—	—	18,633,359	14

¹⁾ Enligt kungl. brev av d. 11/5 1888 är statslånet belopp nedsatt med 85 kronor.

²⁾ Återstoden, 18,000 kr., av det beviljade beloppet, 1,120,250 kr., har bolaget förklarat sig icke komma att lyfta.

Reglementets			Tiden, då lånet utbetalts.	Annuitet.	Räntefot.	Ursprungliga beloppet.	Kapitalåterstod vid 1916 års slut.	
Årtal.	§.							
		Transport	—	—	—	—	18,633,359	14
1886	16	Lån till Mora—Vänerns järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Mora strand till Östra Värmlands järnväg jämte bibana.....	1889—1893	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	1,000,000	818,483	10
1886	16	Lån för anläggning av järnväg från Mariestad till Gösäter med bispår (numera övertaget av Västergötland—Göteborgs järnvägsaktiebolag)	1890—1891	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	305,000	245,620	99
1886	16	Lån för anläggning av järnväg mellan Vittsjö och Hässleholm (numera övertaget av Hässleholm—Markaryds järnvägsaktiebolag)	1890—1892	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	404,000	390,431	87
1886	16	Lån till Skymnäs—Munkfors järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Björndalsbron till Munkfors	1891—1892	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	90,835	74,346	91
1886	16	Lån för anläggning av järnväg från Klippan till Röstänga (numera övertaget av Hälsingborg—Hässleholms järnvägsaktiebolag)	1892—1893	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	290,000	237,360	06
		Transport	—	—	—	—	20,399,602	07

Reglementets			Tiden, då lånet utbetalts.	Annuitet.	Räntefot.	Ursprungliga beloppet.	Kapitalåterstod vid 1916 års slut.	
Årtal.	§.							
		Transport	—	—	—	—	20,399,602	07
1891	18	Lån till Malmö—Tomelilla järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Malmö till Tomelilla	1892—1896	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	1,300,000	1,125,441	99
1891	18	Lån till Norra Södermanlands järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Nyby bruk till Södertälje med bibanor	1892—1896	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	1,800,000	1,781,595	—
1891	19	Lån till Härnösand—Sollefteå järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Härnösand till Sollefteå ...	1892—1895	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	2,350,000	1,981,385	78
1891	18	Lån till Norrköping—Söderköping—Vikbolandets järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Norrköping över Kummelby till Söderköping och från Kummelby till Arkösund	1893—1895	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	653,000	558,107	46
1891	18	Lån till Uddevalla—Lelångens järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Uddevalla till Lelången ...	1895—1896	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	1,247,000	1,117,411	43
1896	14	Lån till Östra Blekinge järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Gullbärna till Torsås	1897—1899	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	537,500	481,642	85
		Transport	—	—	—	—	27,445,186	58

Reglementets			Tiden, då lånet utbetalts.	Annuitet.	Räntefot.	Ursprungliga beloppet.	Kapitalåterstod vid 1916 års slut.	
Årtal.	§.							
		Transport	—	—	—	—	27,445,186	58
1910	7	Lån till Östra Blekinge järnvägsaktiebolag, vilket lån bildats genom kapitalisering av förfallna annuitets- och räntebelopp å nästföregående lån	1910	5½ %	4⅓ %	108,000	100,745	75
1896	14	Lån till Klintehamn—Roma järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Klintehamn till Roma	1897—1900	5 %	4½ %	213,250 ¹⁾	213,250	—
1896	14	Lån till Markaryd—Veinge järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Markaryd till Veinge	1897—1900	5 %	4½ %	563,000 ²⁾	561,000	—
1896	14	Lån till Gottlands järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg mellan Västkinde och Tingstäde	1899, 1902	5 %	4½ %	119,000 ³⁾	105,938	30
1896	14	Lån till Sala—Gysinge—Gävle järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Sala över Gysinge till Hagaström	1899—1901	5 %	4½ %	1,545,500	1,412,896	77
—	—	Lån till Sala—Gysinge—Gävle nya järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Sala över Gysinge till Hagaström ⁴⁾	1914	—	4½ %	300,049 ⁴⁾	300,049	94
		Transport	—	—	—	—	30,139,067	34

¹⁾ Enligt kungl. brev av den 10/11 1900 har statslånet från början beviljade belopp, 214,000 kr., blivit nedsatt med 750 kr.

²⁾ Varav vid 1915 års slut återstodo ej lyftade 2,000 kr.

³⁾ Enligt kungl. brev av den 2/11 1900 har statslånet från början beviljade belopp, 120,000 kr., blivit nedsatt med 1,000 kr.

⁴⁾ Av lånet av år 1898 till Sala—Gysinge—Gävle järnvägsaktiebolag överfördes enligt kungl. brevet den 30/6 1913 till särskilt lån till Sala—Gysinge—Gävle nya järnvägsaktiebolag ett förfallet belopp av kr. 300,049: 94 att likvideras i enlighet med i samma brev meddelade föreskrifter.

Reglementets			Tiden, då lånet utbetalts.	Annuitet.	Räntefot.	Ursprungliga beloppet.	Kapitalåterstod vid 1916 års slut.	
Årtal.	§.							
1896	14	Transport Lån till Östra Centralbanans järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Linköping över Rimforsa och Kisa till Vimmerby ...	—	—	—	—	30,139,067	34
—	—	Lån till Östra Centralbanans järnvägsaktiebolag (Kungl. brev av den 31/3 1916). Detta lån har bildats genom överföring till särskilt lån av förfallna kapital- och räntebelopp å nästföregående lån	1899—1902	5 %	4 1/2 %	1,710,000	—	1,563,282 75
1896	14	Lån till Slite—Roma järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Roma till Slite.....	1916	5,439 %	4 1/2 %	1,342,046	46	1,329,438 55
{1900 1901}	{19 18}	Lån till Borås—Alvesta järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Borås till Alvesta	1900, 1902	5 %	4 1/2 %	339,000 ¹⁾	—	339,000 —
1896	14	Lån till Falkenbergs järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Holtsljunga till Limmared.....	1901—1903	5 %	4 1/2 %	4,795,000	—	4,424,249 84
1896	14	Lån till Orsa—Härjeådalens järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Orsa till Sveg	{1902 1905}	5 %	4 1/2 %	505,000	—	473,972 27
{1896 1901}	{14 17}	Lån till Skövde—Axvalls järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Skövde till Axvall	{1902 1905}	5 %	4 1/2 %	1,850,000	—	1,850,000 —
		Transport	—	—	—	—	—	40,482,510 75

¹⁾ Enligt kungl. brev av den 12/3 1904 har statslånet från början beviljade belopp, 340,000 kr., blivit nedsatt med 1,000 kr.

²⁾ Enligt kungl. brev av den 12/3 1905 har statslånet från början beviljade belopp, 369,000 kr., blivit nedsatt med 5,500 kr. till 363,500 kr.

Reglementets			Tiden, då lånet utbetalts.	Annuitet.	Räntefot.	Ursprungliga beloppet.	Kapitalåterstod vid 1916 års slut.	
Årtal.	§.							
1901	17	Transport Lån för anläggning av järnväg från Enköpings hamn över Heby till Enåker (numera övertaget av Stockholm-Västerås-Bergslagenas nya järnvägsaktiebolag)	—	—	—	—	40,482,510	75
1901	17	Lån till Norrköping—Söderköping—Vikbolandets järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Valdemarsvik till Söderköping med hamnspår till sjön Yxningen	1904—1906	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	1,028,700	987,453	48
1901	17	Lån till Landskrona—Kjevlinge—Sjöbo järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Kjevlinge till Sjöbo med sidospår till Övedskloster	1904, 1907	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	591,500	563,758	62
1901	17	Lån till Mellersta Södermanlands järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Stålboga över Malmköping till Skebokvarn.....	{1904} {1908}	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	1,192,000	1,192,000	—
1901	17	Lån till Tidaholms järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Tidaholm till Vartofta	{1905} {1908}	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	532,500	532,500	—
1901	17	Lån till Åtvidaberg—Bjärka—Säby järnvägsaktiebolag, för anläggning af järnväg från Bjärka till Åtvidaberg	{1905} {1906} {1909}	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	510,000	510,000	—
		Transport	1905, 1906	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	290,000	290,000	—
		Transport	—	—	—	—	44,558,222	85

Reglementets			Tiden, då lånet utbetalts.	Annuitet.	Räntefot.	Ursprungliga beloppet.	Kapitalåterstod vid 1916 års slut.	
Årtal.	§.							
		Transport	—	—	—	—	44,558,222	85
1901	17	Lån till järnvägsaktiebolaget Borgholm—Böda, för anläggning av järnväg från Borgholm till Böda	{1905 1907 1908}	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	419,000	419,000	—
1901	17	Lån till Ruda—Finsjö—Oskarshamns järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Oskarshamn till Ruda	1906, 1907	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	483,300	483,300	—
{1901 1905}	{17 17}	Lån till Orsa—Härjedalens järnvägsaktiebolag, för fullbordande av järnvägsanläggningen mellan Orsa och Sveg	1905—1907 1909	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	2,200,000	2,200,000	—
1905	9	Stockholm—Rimbo järnvägsaktiebolags skuld för ogulden köpeskilling för Länna—Norrtälje järnväg	1905	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	500,000	472,994	70
1906	22	Lån till Södra Ölands järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Borgholm till Näsby	1908—1910	5 %	4 $\frac{1}{3}$ %	951,500 ¹⁾	950,500	—
1906	22	Lån till Lidköping—Kållands järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Lidköping till Tun	{1908 1910}	5 %	4 $\frac{1}{3}$ %	367,500	367,500	—
1906	22	Lån till Varberg—Ätrans järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Varberg över Ullared till Ätrans station	1908, 1912	5 %	4 $\frac{1}{2}$ %	1,185,000	1,185,000	—
		Transport	—	—	—	—	50,636,517	55

¹⁾ Varav vid 1915 års slut återstodo ej lyftade kr. 1,000.

Reglementets			Tiden, då lånet utbetalts.	Annuitet.	Räntefot.	Ursprungliga beloppet.	Kapitalåterstod vid 1916 års slut.	
Årtal.	§.							
		Transport	—	—	—	—	50,636,517	55
1910	42	Lån till Varberg—Ätrans järnvägsaktiebolag, för fullbordande av järnvägsanläggning från Varberg över Ullared till Ätrans station	1913—1914	5 %	4½ %	65,000	65,000	—
1906	22	Lån till Skara—Timmersdala järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Skara till Timmersdala.....	{1908 1911}	5 %	4½ %	352,500	352,500	—
1906	22	Lån till Mjölby—Hästholmens järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Mjölby till Hästholmen.....	1908—1910	5 %	4½ %	800,000 ¹⁾	799,600	—
1906	22	Lån till Uppsala Enköpings järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Uppsala till Enköping	1909	5 %	4½ %	1,040,000	1,034,800	—
{1906 1910}	{22 42}	Lån till Kil—Fryksdalens järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Kil till Torsby.....	1911—1915	5 %	4½ %	2,500,000	2,500,000	—
{1906 1910}	{22 42}	Lån till Lysekils järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Lysekil till Smedberg.....	{1911-1912, 1915}	5 %	4½ %	1,200,000	1,200,000	—
		Transport	—	—	—	—	56,588,417	55

¹⁾ Varav vid 1915 års slut återstodo ej lyftade kr. 400.

Reglementets			Tiden, då lånet utbetalts.	Annuitet.	Räntefot.	Ursprungliga beloppet.	Kapitalåterstod vid 1916 års slut.	
Årtal.	§.							
		Transport	—	—	—	—	56,588,417	55
1906	22	Lån till Väderstad—Skeninge—Bränninge järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Väderstad över Skeninge till Bränninge	1912, 1915	5 %	4 1/2 %	788,500 ¹⁾	709,650	—
1906	22	Lån till Lindfors—Bosjöns järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Lindfors till Bosjön.....	1912	5 %	4 1/2 %	100,000 ²⁾	66,600	—
1910	42	Lån till Sävsjöström—Nässjö järnvägsaktiebolag för anläggning av järnväg från Nässjö till Sävsjöström.....	1913—1915	5 %	4 1/2 %	2,581,500	2,581,500	—
1910	42	Lån till Trollhättan—Nossebro järnvägsaktiebolag, för anläggning av järnväg från Trollhättan till Nossebro... = 59,379,656: 98	1914	5 %	4 1/2 %	555,000	555,000	—
—	—	<i>c) Fonden för bibanor i västra delarna av riket.</i>						
		Lån till Dal—Västra Värmlands järnvägsaktiebolag för järnvägsanläggning från Billingsfors till Arvika med bibana	1916	5,4 %	{ Å 2/3 av lånet 5 % återstoden räntefritt. }	5,622,000 ³⁾	1,000,000	—
		Summa	—	—	—	—	61,501,167	55

¹⁾ Varav vid 1916 års slut återstodo ej lyftade kr. 78,850.

²⁾ D:o vid d:o d:o > 33,400.

³⁾ D:o vid d:o d:o > 4,622,000.

Av 1910 års riksdag meddelade bestämmelser angående låneunderstöd från järnvägslånefonden.

Till låneunderstöd för enskilda järnvägar har 1910 års riksdag beviljat och ställt till Kungl. Maj:ts förfogande ett extra anslag av 7,500,000 kronor att utgå under fem år från och med år 1912 med 1,500,000 kronor årligen, dock så att belopp, som ej blivit till utgående under ett av dessa år anvisat, må för ett efterföljande år av samma femårsperiod disponeras, ägande Kungl. Maj:t att å detta anslag till understödjande av nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar anvisa av Kungl. Maj:t beviljade understödsbelopp att utgå i enlighet med följande villkor och bestämmelser:

1:o) att kostnadsförslag och arbetsplan fastställas av Kungl. Maj:t, som ock närmare bestämmer de ställen, vilka järnväg skall beröra, varande det sökande bolaget skyldigt att gottgöra de särskilda kostnaderna för möjligen erforderliga kontrollundersökningar, besiktningar, extra biträdens användande med mera dylikt, vilka kunna av kostnadsförslaget och arbetsplanens granskning föranledas;

2:o) att det lånesökande bolaget, för att kunna erhålla statsunderstöd, skall vara skyldigt hos Kungl. Maj:t styrka, att det förfogar över ett kapital, som jämte statslånet är fullt tillräckligt till järnvägsanläggningens utförande på sätt arbetsplan och kostnadsförslag innehålla och varav minst så stor del, som motsvarar hälften av den beräknade anläggningskostnaden, bör utgöras av inbetalt eller tecknat aktiebelopp eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnat tillskott till järnvägsanläggningens utförande;

3:o) att låneunderstödet må utgöra högst hälften av anläggningskostnaden efter det fastställda kostnadsförslaget samt lyftas i mån av arbetets fortgång på sätt och å tider, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock med iakttagande därav, att inbetalningarna å den del av anläggningsskapitalet, som bör utgöras av aktiekapital eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnat tillskott, skola ske i förhållande till de andelar av lånesumman, som lyftas, och före lyftningen av dessa låneandelar; skolande härjämte en tiondedel av den beviljade låneförsträckningen innestå, till dess besiktning av järnvägsanläggningen blivit i överensstämmelse med § 2 mom. 2 av kungl. kungörelsen den 11 december 1874 angående ordningen för avsyning och besiktning av enskilda järnvägar och deras upplåtande för allmän trafik förrättad samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd till banans öppnande för allmän trafik;

4:o) att med avseende å ifrågavarande försträckningar skall iakttagas:

a) att annuiteten för låneunderstödet återgåldande beräknas till fem procent å ursprungliga försträckningsbeloppet, av vilken annuitet först gottgöres ränta efter fyra och en halv procent å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör avbetalning därå;

b) att beträffande den ränta, som å lyftade lånebelopp upplöper under en tid omfattande högst tre år från lyftningsdagarna men dock ej sträckande sig utöver ett år från den dag, då järnvägen enligt Kungl. Maj:ts bestämmande senast skall vara färdig och öppnad för trafik, må medgivnas anstånd med betalningen på det sätt, att denna ränta, benämnd anstånds-ränta, genom fortsatt annuitetslikvid erlägges till staten först sedan i stadgad ordning såväl all annan ränta som ock hela lånekapitalet inbetalts;

c) att så snart å lyftat lånebelopp upplupit ett års ränta, som icke är att hänföra till anstånds-ränta, förstnämnda räntas belopp skall inbetalas till staten;

d) att kapitalavbetalning skall genom erläggande av fullständig annuitet vidtaga tre år efter den dag, då järnvägen enligt Kungl. Maj:ts bestämmande senast skall vara färdig och öppnad för trafik, skoland i sammanhang härmed likvid ske av all därförinnan upplupen, obetald ränta, som icke är att hänföra till anstånds-ränta; och

e) att, därest till betalning förfallet belopp icke i föreskriven ordning erlägges, låntagaren skall därå gälda fem procent ränta, intill dess samma belopp varder behörigen inbetalt;

5:o) att järnvägsanläggningen med alla därtill hörande byggnader och materiel ävensom all bolagets övriga egendom skall utgöra säkerhet för den av staten lämnade försträckning och staten till säkerhet för sin fordrans utbekommande erhålla inteckning med förmånsrätt framför varje annan fordran i den järnväg, för vars anläggning den ifrågavarande försträckningen beviljats; börande ej mindre såsom villkor för statslånet erhållande och tillgodonjutande i bolagsordningen intagas stadgande om bolagets skyldighet att till säkerhet för statens fordran inteckna bolagets järnväg med förmånsrätt för samma fordran framför varje annan fordran hos bolaget, än ock en tredjedel av det beviljade statslånet innestå, till dess inteckning med ovan stadgad förmånsrätt i bolagets järnväg meddelats för förut lyftade andelar av lånet; varjämte ovanberörda sista tredjedel ej må utbekommas, förrän inteckning för dess belopp med förmånsrätt framför varje annan fordran än statens blivit i bolagets järnväg behörigen meddelad;

6:o) att Kungl. Maj:t skall insätta en med särskild instruktion försedd

ledamot i direktionen för varje järnvägsbolag, som innehar lån av staten, och utse en revisor att deltaga uti granskningen av bolagets förvaltning och räkenskaper, samt att arvode till sålunda utsedd direktör och revisor skall bekostas av bolaget;

7:o) att varje järnvägsbolag, som erhållit statsunderstöd, skall vara skyldigt underkasta sig såväl de bestämmelser i fråga om samtrafik, vilka Kungl. Maj:t kan finna gott för bolaget bestämma, som ock i övrigt alla de villkor och kontroller, som av Kungl. Maj:t provas lämpliga och nödiga; samt

8:o) att varje sådant bolag, som nyss är nämnt, må, då Kungl. Maj:t så prövar lämpligt,

dels erhålla upplåtelse av den för järnvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga jord sålunda: att jord, som står under kronans omedelbara disposition, upplåtes utan någon ersättning; att jord från de under bruk och bergverk för nödigt skogsfång upplåtna kronoallmänningar upplåtes utan annan gottgörelse än ersättning till vederbörande innehavare för intrång i nyttjanderätten; att jord från de genom domänstyrelsens försorg utarrenderade kronoegendomar, vilka icke upplåtits till förenade mötes-passevolanskassornas fond, stuterierna eller Vadstena krigsmanshusfond, upplåtes utan annan ersättning än för minskning i arrendatorns brukningsområde under den återstående arrendetiden, ävensom för skada och intrång; samt att för jord, som är till boställe eller åt enskild person, menighet eller inrättning med åborätt eller annorledes än vad ovan sagts upplåten, ersättning skall lämnas såväl för själva marken som för skada och intrång; skolande ersättningen i ovannämnda fall bestämmas i den ordning, förordningen angående jords eller lägenhets avstående för allmänt behov den 14 april 1866 stadgar;

dels ock kostnadsfritt begagna för anläggningen sådana å kronans ägor belägna kalk- och stenbrott jämte grustäcker, som kunna vara disponibla; och åligger det fullmäktige i riksgäldskontoret att behörigen tillhandahålla och utbetala de belopp, Kungl. Maj:t kan komma att å detta anslag anvisa.

Av 1911 års riksdag meddelade bestämmelser angående låneunderstöd från bibanelånefonden med däri av 1916 års riksdag beslutad ändring.

Riksdagen har år 1911 beslutat att för att underlätta åstadkommandet av bibanor inom västra delarna av Värmlands, Kopparbergs och

Jämtlands län samt delar av Bohuslän och Dalsland skall bildas en lånefond av 5,000,000 kronor att avsättas under fem år från och med år 1912 med 1,000,000 kronor årligen, dock så att belopp, som ej blivit till utgående under ett av dessa år anvisat, må för ett efterföljande år av samma femårsperiod disponeras, med rätt för Kungl. Maj:t att från denna fond anvisa statslån till understödjande av nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar, om vilka här är fråga.

Vidare har 1913 års riksdag beslutat att öka ifrågavarande fond från 5,000,000 kronor till 8,000,000 kronor på det sätt, att under tre år från och med år 1914 avsättas ytterligare 1,000,000 kronor årligen, dock så att belopp, som ej blivit till utgående under ett av dessa år anvisat, må för ett efterföljande år av samma treårsperiod disponeras, med rätt för Kungl. Maj:t att från denna fond anvisa statslån till understödjande av nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar, om vilka här är fråga.

1914 års senare riksdag har beslutat, att ovannämnda fond skall ökas från 8,000,000 kronor till 12,000,000 kronor på det sätt, att under vardera av åren 1917 och 1918 avsättas ytterligare 2,000,000 kronor, dock så att belopp, som ej blivit till utgående under ett av dessa år anvisat, må för ett efterföljande år disponeras, med rätt för Kungl. Maj:t att från fonden anvisa statslån till understödjande av nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar, om vilka här är fråga.

1915 års riksdag har beslutat, att de avsättningar till ifrågavarande fond, som enligt riksdagens tidigare beslut skolat ske under åren 1916—1918, i stället skola äga rum under åren 1917—1919.

Slutligen har 1916 års riksdag

dels beslutat att för avsättning till ifrågavarande fond i riksstaten för år 1917 upptaga ett belopp av 1,000,000 kronor;

dels beslutat att återstoden av det belopp, som enligt riksdagens tidigare beslut skolat avsättas till fonden under år 1917, i stället skall anvisas för år 1920;

dels ock medgivit, att Kungl. Maj:t må under tiden till och med år 1920 förfoga över samtliga av riksdagen för avsättning till fonden anvisade medel.

För åtnjutande av lån från denna fond har riksdagen fastställt följande villkor och bestämmelser:

1:o) Behovet av banbyggnaden, särskilt dess vikt i nationalekonomiskt hänseende, skall genom tillfredsställande utredning vara ådagalagt.

2:o) Förslaget till banbyggnaden, som bör avse så billig anläggning, som är förenlig med den uppgift banbyggnaden har att fylla, skall vara uppgjort enligt tekniska bestämmelser, som av Kungl. Maj:t godkännas.

3:o) Kostnadsförslaget och de undersökningar, varpå detta grundar sig, skola vara så omsorgsfullt gjorda och så specificerade, att fullständig ledning därav kan erhållas för bedömande av den beräknade kostnadssummans tillräcklighet.

4:o) Kostnadsförslag och arbetsplan skola fastställas av Kungl. Maj:t, som ock närmare bestämmer de ställen, vilka järnväg skall beröra; och är det sökande bolaget skyldigt att gottgöra de särskilda kostnaderna för möjligen erforderliga kontrollundersökningar, besiktningar, extra biträdens användande med mera dylikt, vilka kunna av kostnadsförslagets och arbetsplanens granskning föranledas.

5:o) Det lånesökande bolaget skall för att kunna erhålla statslån vara skyldigt hos Kungl. Maj:t styrka, att det förfogar över ett kapital, som jämte statslånet är fullt tillräckligt till järnvägsanläggningens utförande på sätt arbetsplan och kostnadsförslag innehålla och varav minst så stor del, som motsvarar en fjärdedel av den beräknade anläggningens kostnaden, bör utgöras av inbetalt eller tecknat aktiebelopp eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnat tillskott till järnvägsanläggningens utförande.

6:o) Statslånet må utgöra högst tre fjärdedelar av anläggningens kostnaden efter det fastställda kostnadsförslaget samt lyftas i mån av arbetets fortgång på sätt och å tider, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock med iakttagande därav, att inbetalningarna å den del av anläggningsskapitalet, som bör utgöras av aktiekapital eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnat tillskott, skola ske i förhållande till de andelar av lånesumman, som lyftas, och före lyftningen av dessa låneandelar. En femtondel av den beviljade låneförsträckningen skall innestå, till dess besiktning av järnvägsanläggningen blivit i överensstämmelse med § 2 mom. 2 av kungl. kungörelsen den 11 december 1874 angående ordningen för avsyning och besiktning av enskilda järnvägar och deras upplåtande för allmän trafik förrättad samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd till banans öppnande för allmän trafik.

7:o) Med avseende å ifrågavarande försträckningar skall iakttagas:

att två tredjedelar av det beviljade statslånet skall förräntas och amorteras sålunda,

a) att annuiteten för statslånets återgåldande beräknas till fem och

fyra tiondels procent å ursprungliga försträckningsbeloppet, av vilken annuitet först gottgöres ränta efter fem procent å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör avbetalning därå;

b) att beträffande den ränta, som å lyftade lånebelopp upplöper under en tid, omfattande högst fyra år från lyftningsdagarna, men dock ej sträckande sig utöver två år från den dag, då järnvägen enligt Kungl. Maj:ts bestämmande senast skall vara färdig och öppnad för trafik, må medgivas anstånd med betalningen på det sätt, att denna ränta, benämnd anstånds-ränta, genom fortsatt annuitetslikvid erlägges till staten först sedan i stadgad ordning såväl all annan ränta som ock hela lånekapitalet inbetalts;

c) att, så snart ränta, som icke är att hänföra till anstånds-ränta, upplupit å lyftat lånebelopp till och med den datum, som motsvarar den för kapitalavbetalning fastställda, sådan räntas belopp skall inbetalas till staten;

d) att kapitalavbetalning skall genom erläggande av fullständig annuitet vidtaga fyra år efter den dag, då järnvägen enligt Kungl. Maj:ts bestämmande senast skall vara färdig och öppnad för trafik; och

e) att, därest till betalning förfallet belopp icke i föreskriven ordning erlägges, låntagaren skall därå gälda fem och en halv procent ränta, intill dess samma belopp varder behörigen inbetalt;

samt att återstående tredjedel av statslånet skall åtnjutas räntefritt, men amorteras med en annuitet av fem och fyra tiondels procent å nu ifrågavarande del av försträckningsbeloppet, vilken annuitet dock icke skall börja erläggas, förrän 60 år förflutit från det någon del av statslånet blivit lyftad; skoland, därest till betalning förfallet belopp icke i föreskriven ordning erlägges, låntagaren därå gälda fem och en halv procent ränta, intill dess samma belopp varder behörigen inbetalt.*)

8:o) Järnvägsanläggningen med alla därtill hörande byggnader och materiel ävensom all bolagets övriga egendom skall utgöra säkerhet för den av staten lämnade försträckning och staten till säkerhet för sin fordrans utbekommande erhålla inteckning med förmånsrätt framför varje annan fordran i den järnväg, för vars anläggning den ifrågavarande försträckningen beviljats; och bör en tredjedel av det beviljade statslånet innestå, till dess inteckning med ovan stadgad förmånsrätt i bolagets järnväg meddelats för förut lyftade andelar av lånet; varjämte ovanberörda sista tredjedel ej må utbekommas, förrän inteckning för dess belopp med förmånsrätt framför varje annan fordran än statens blivit i bolagets järnväg behörigen meddelad.

*) Mom. 7:o har erhållit sin nuvarande lydelse genom beslut av 1916 års riksdag.

9:o) Kungl. Maj:t skall insätta en med särskild instruktion försedd ledamot i direktionen för varje järnvägsbolag, som innehar lån av staten, och utse en revisor att deltaga uti granskningen av bolagets förvaltning och räkenskaper. Arvode till sålunda utsedd direktör och revisor skall bekostas av bolaget.

10:o) Byggnaden skall utföras under statens kontroll.

11:o) Varje järnvägsbolag, som erhållit statslån, skall vara skyldigt underkasta sig såväl de bestämmelser i fråga om samtrafik, vilka Kungl. Maj:t kan finna gott för bolaget bestämma, som ock i övrigt alla de villkor och kontroller, som av Kungl. Maj:t prövas lämpliga och nödiga.

Av 1916 års riksdag meddelade bestämmelser angående låneunderstöd från järnvägslånefonden.

Till låneunderstöd för enskilda järnvägar har 1916 års riksdag beviljat och ställt till Kungl. Maj:ts förfogande ett anslag av 7,500,000 kronor att utgå under fem år från och med år 1917 med 1,500,000 kronor årligen, dock så att belopp, som ej blivit till utgående under ett av dessa år anvisat, må för ett efterföljande år av samma femårsperiod disponeras, ägande Kungl. Maj:t att å detta anslag till understödjande av nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar anvisa av Kungl. Maj:t beviljade understödsbelopp att utgå i enlighet med följande villkor och bestämmelser:

1:o) att kostnadsförslag och arbetsplan fastställas av Kungl. Maj:t, som ock närmare bestämmer de ställen, vilka järnväg skall beröra; varande det sökande bolaget skyldigt att gottgöra de särskilda kostnaderna för möjligen erforderliga kontrollundersökningar, besiktningar, extra biträdens användande med mera dylikt, vilka kunna av kostnadsförslagets och arbetsplanens granskning föranledas;

2:o) att det lånesökande bolaget, för att kunna erhålla statsunderstöd, skall vara skyldigt hos Kungl. Maj:t styrka, att det förfogar över ett kapital, som jämte statslånet är fullt tillräckligt till järnvägsanläggningens utförande på sätt arbetsplan och kostnadsförslag innehålla och varav minst så stor del, som motsvarar hälften av den beräknade anläggningskostnaden, bör utgöras av inbetalt eller tecknat aktiebelopp eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnat tillskott till järnvägsanläggningens utförande;

3:o) att låneunderstödet må utgöra högst hälften av anläggningskostnaden efter det fastställda kostnadsförslaget samt lyftas i mån av arbetets fortgång på sätt och å tider, som Kungl. Maj:t bestämmer dock med iakttagande därav, att inbetalningarna å den del av anläggningskapitalet, som bör utgöras av aktiekapital eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnat tillskott, skola ske i förhållande till de andelar av lånesumman, som lyftas, och före lyftningen av dessa låneandelar; skolande härjämte en tiondel av den beviljade låneförsträckningen innestå, till dess besiktning av järnvägsanläggningen blivit i överensstämmelse med § 2 mom. 2 av kungl. kungörelsen den 11 december 1874 angående ordningen för avsyning och besiktning av enskilda järnvägar och deras upplåtande för allmän trafik för rättad samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd till banans öppnande för allmän trafik;

4:o) att med avseende å ifrågavarande försträckningar skall iakttagas:

a) att annuiteten för låneunderstödet återgäldande beräknas till fem och fyra tiondels procent å ursprungliga försträckningsbeloppet, av vilken annuitet först gottgöres ränta efter fem procent å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör avbetalning därå;

b) att beträffande den ränta, som å lyftade lånebelopp upplöper under en tid, omfattande högst tre år från lyftningsdagarna, men dock ej sträckande sig utöver ett år från den dag, då järnvägen enligt Kungl. Maj:ts bestämmande senast skall vara färdig och öppnad för trafik, må medgivas anstånd med betalningen på det sätt, att denna ränta, benämnd anstånds-ränta, genom fortsatt annuitetslikvid erlägges till staten först sedan i stadgad ordning såväl all annan ränta som ock hela lånekapitalet inbetalts;

c) att, så snart ränta, som icke är att hänföra till anstånds-ränta, upplöper å lyftat lånebelopp till och med den datum, som motsvarar den för kapitalavbetalning fastställda, sådan räntas belopp skall inbetalas till staten;

d) att kapitalavbetalning skall genom erläggande av fullständig annuitet vidtaga tre år efter den dag, då järnvägen enligt Kungl. Maj:ts bestämmande senast skall vara färdig och öppnad för trafik; och

e) att, därest till betalning förfallet belopp icke i föreskriven ordning erlägges, låntagaren skall därå gälda fem och en halv procent ränta, intill dess samma belopp varder behörigen inbetalt;

5:o) att järnvägsanläggningen med alla därtill hörande byggnader och materiel ävensom all bolagets övriga egendom skall utgöra säkerhet för den av staten lämnade försträckning och staten till säkerhet för sin fordrans utbe-
kommande erhålla inteckning med förmånsrätt framför varje annan fordran

i den järnväg, för vars anläggning den ifrågavarande försträckningen beviljats; och bör en tredjedel av det beviljade statslånet inestå, till dess inteckning med ovan stadgad förmånsrätt i bolagets järnväg meddelats för förut lyftade andelar av lånet; varjämte ovanberörda sista tredjedel ej må utbekommas, förrän inteckning för dess belopp med förmånsrätt framför varje annan fordran än statens blivit i bolagets järnväg behörigen meddelad;

6:o) att Kungl. Maj:t skall insätta en med särskild instruktion försedd ledamot i direktionen för varje järnvägsbolag, som innehar lån av staten, och utse en revisor att deltaga uti granskningen av bolagets förvaltning och räkenskaper, samt att arvode till sålunda utsedd direktör och revisor skall bekostas av bolaget;

7:o) att byggnaden skall utföras under statens kontroll; samt

8:o) att varje järnvägsbolag, som erhållit statsunderstöd, skall vara skyldigt underkasta sig såväl de bestämmelser i fråga om samtrafik, vilka Kungl. Maj:t kan finna gott för bolaget bestämma, som ock i övrigt alla de villkor och kontroller, som av Kungl. Maj:t prövas lämpliga och nödiga.

Instruktion för övervaktmästaren i riksdagens hus

Övervaktmästaren i riksdagens hus är skyldig att i sin tjänstgöring ställa sig till efterrättelse de föreskrifter, som av fullmäktige i riksgäldskontoret honom meddelas, och åligger honom huvudsakligen:

att utöva förmanskap såväl över den tjänstepersonal, som enligt beslut av fullmäktige är anställd i riksdagshuset för vaktållning vid portarna, skötsel av hissarna eller dylikt, som ock över all den vaktbetjäning, som är anställd hos riksdagens kamrar, utskott och tryckeriexpedition eller tjänstgör hos kyrkomöte, statsrevision, kommittéer eller andra församlingar och beredningar, som begagna lokaler i riksdagshuset; skolande övervaktmästaren såväl under som mellan riksdagarna ansvara för vaktållningen vid portarna och hava uppsikt över att den i riksdagens lokaler anställda vaktbetjäningen iakttaga god ordning och äger han att, då anledning till anmärkning härutinnan förekommer, därom till vederbörande göra anmälan,

att låta ombesörja renhållning och städning av sådana för riksdagen avsedda lokaler i riksdagshuset, i avscende å vilka särskilda föreskrifter icke meddelats av fullmäktige, samt

att tillhandagå vice värden med biträde vid värden om riksdagshuset och dess inventarier samt beträffande mottagande och utlämnande av för riksdagens behov upphandlade effekter.

Avlöningsstat för tjänst innehavare vid riksgäldskontoret, gällande från och med år 1918.*

	Lön	Tjänstgöringspenningar	Summa	Ålderstillägg till lön	Pensionsunderlag
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1 riksgäldssekreterare, tillika ombudsman.....	5,400	2,700	8,100	600 kr. efter 5 år.	5,600
1 riksgäldskommissarie	5,400	2,700	8,100		
1 förste revisor.....	4,500	2,300	6,800	500 kr. efter 5 år, 500 kr. efter ytterligare 5 år.	5,200
1 tjänsteman i tredje graden, kamrerare	4,300	2,100	6,400		
1 tjänsteman i tredje graden, kamrerare	4,300	2,100	6,400	500 kr. efter 5 år, 500 kr. efter ytterligare 5 år.	5,000
1 tjänsteman i andra graden, kassör	3,200	1,600	4,800		
Misräkningspenningar till denne...	—	—	1,000	500 kr. efter 5 år, 500 kr. efter ytterligare 5 år.	4,000
1 tjänsteman i andra graden, registrator och kanslist	3,200	1,600	4,800		
1 tjänsteman i andra graden, revisor	3,200	1,600	4,800		
1 tjänsteman i andra graden, revisor	3,200	1,600	4,800		
1 tjänsteman i första graden, kamarskrivare	2,100	1,100	3,200	500 kr. efter 5 år, 500 kr. efter ytterligare 5 år.	2,800
1 tjänsteman i första graden, kamarskrivare	2,100	1,100	3,200		
1 tjänsteman i första graden, kamarskrivare	2,100	1,100	3,200	200 kr. efter 5 år, 200 kr. efter ytterligare 5 år.	1,500
1 kvinnligt biträde av högre grad...	1,250	750	2,000		
1 kvinnligt biträde av högre grad...	1,250	750	2,000	200 kr. efter 5 år, 200 kr. efter ytterligare 5 år.	1,300
1 kvinnligt biträde av lägre grad...	1,050	550	1,600		
1 kvinnligt biträde av lägre grad...	1,050	550	1,600	200 kr. efter 5 år.	1,400
1 förste vaktmästare	1,400	600	2,000		
1 vaktmästare	1,100	550	1,650	150 kr. efter 5 år, 150 kr. efter ytterligare 5 år.	1,200
1 vaktmästare	1,100	550	1,650		
1 vaktmästare	1,100	550	1,650		
Summa	52,300	26,450	79,750		

Anm. 1. Därest vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad — varmed äro förenade förmånerna av nödigt bränsle samt elektriskt ljus med en strömförbrukning av högst 100 kw. om året — skall å hans lön avdragas 400 kronor.

Anm. 2. Vaktmästare åtnjuter, utom övriga löneförmåner, uniformsbeklädnad.

Anm. 3. Den av riksgäldskontorets tjänstemän, som erhåller uppdrag att vara vice värd i riksdagens hus, äger att härför åtnjuta ett arvode av högst 1,200 kronor.

Anm. 4. 1917 års riksdag har bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret dels att, i avvidan på slutförandet av viss i bankoutskottets utlåtande nr 45 omförmäld utredning, tills vidare förordna en tjänsteman i andra graden mot en avlöning, icke överstigande vad enligt gällande stat tillkommer en motsvarande befattningshavare; dels ock att tills vidare under år 1917 förordna det antal tjänstemän, som må anses erforderligt för arbetets behöriga gång, mot en avlöning, icke överstigande vad som enligt den till samma års slut gällande stat skulle utgå till motsvarande befattningshavare.

*) Den i 1916 års reglemente intagna avlöningsstaten för tjänst innehavare vid riksgäldskontoret skall fortfarande tillämpas intill utgången av år 1917.

Avlöningsstat för tjänst innehavare vid riksdagens bibliotek.

	Lön Kr.	Tjänstgöringspenningar Kr.	Summa Kr.	Ålderstillägg
Riksdagens bibliotekarie	4,000	1,800	5,800	{ Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr. { Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kr. och efter 10 år med ytterligare 200 kr.
1 vaktmästare	800	600	1,400	
Summa	4,800	2,400	7,200	

Anm. 1. Därest vaktmästaren i sådan egenskap åtnjuter fri bostad — varmed äro förenade förmanerna av nödigt bränsle samt elektriskt ljus med en strömförbrukning av högst 100 kilowatt om året — skall å hans lön avdragas 400 kronor.

Anm. 2. Utöver den här ovan upptagna avlöningen för vaktmästaren vid biblioteket äga fullmäktige tilldela honom ett extra arvode av 2 kronor 50 öre om dagen under den tid, riksdagen är samlad.

Anm. 3. Fullmäktige äga att vid riksdagens bibliotek anställa för tjänstgöring under hela året en amanuens med ett årligt arvode av 3,000 kronor. Innehavaren av denna amanuensbefattning må äga att, så vitt sådant utan hinder för göromålets jämna och oavbrutna gång kan ske, åtnjuta semester under en månad årligen. För tjänstgöring under den tid, amanuensen åtnjuter semester eller ledighet från sin tjänst vare sig för sjukdom eller för uppehållande av bibliotekariebefattningen, äga fullmäktige antaga en tillfällig amanuens och i varje särskilt fall bestämma ersättning åt denne. Därjämte äga fullmäktige för tjänstgöring under den tid riksdag pågår anställa ytterligare en amanuens med ett arvode av 8 kronor om dagen. *)

Anm. 4. Fullmäktige äga att under de tider av året, då behov därav förefinnes, vid biblioteket anställa en extra vaktmästare med åtnjutande under den tid riksdag pågår av enahanda arvode, som är eller varder bestämt för vaktmästare hos riksdagens kamrar, samt å andra tider mot den gottgörelse, som fullmäktige pröva skälig.

Avlöningsstat för tjänst innehavare vid riksdagens hus, gällande från och med år 1918. **)

	Lön Kr.	Tjänstgöringspenningar Kr.	Summa Kr.	Ålderstillägg till lön Kr.	Pensionsunderlag Kr.
1 överbvaktmästare	1,600	1,000	2,600	} 300 kr. efter 5 år, 300 kr. efter ytterligare 5 år.	} 1,800
1 övermaskinist	1,600	1,000	2,600		
1 förste eldare	1,200	500	1,700	} 150 kr. efter 5 år, 150 kr. efter ytterligare 5 år.	} 1,300
1 portvakt	1,100	500	1,600		
1 do	1,100	500	1,600		
Summa	6,600	3,500	10,100		

*) Amanuensen R. Höckert åtnjuter enligt riksdagens beslut ett personligt lönetillägg för r 1917 av 1,000 kronor.

**) I 1916 års reglemente intagen avlöningsstat för tjänst innehavare vid riksdagens hus gäller intill utgången av år 1917.

- Anm. 1.* Övervaktmästaren åtnjuter fri bostad med nödigt bränsle samt elektriskt ljus med en strömförbrukning av högst 200 kw. om året ävensom uniformsbeklädnad.
- Anm. 2.* Övermaskinisten och förste eldaren åtnjuta fri bostad med nödigt bränsle samt elektriskt ljus med en strömförbrukning av högst 100 kw. om året.
- Anm. 3.* Av de i staten för övermaskinisten upptagna tjänstgöringspenningarna utgöra 300 kronor ersättning för tillsyn å de elektriska anläggningarna i riksdagshuset samt för upprättande av statistik över förbrukningen av elektricitet.
- Anm. 4.* Portvakterna åtnjuta fri bostad med nödigt bränsle samt elektriskt ljus med en strömförbrukning av högst 150 kw. om året ävensom uniformsbeklädnad.

Pensionsstat vid riksgäldskontoret.

	Kr.	
Förre registratorn och kanslisten <i>Jakob Peter Ferdinand Montell</i>	2,500	---
» kammarskrivaren <i>Sven Ludvig Stuart</i>	2,000	---
» bibliotekarien vid riksdagens bibliotek <i>Fehr Edvin Stenfelt</i>	4,000	---
» vaktmästaren vid riksdagens bibliotek <i>John Emil Rydman</i>	1,000	---
» sekreteraren i riksdagens statsutskott, v. häradshövdingen <i>Johan Magnus Stuart</i>	4,000	--
» korrekturläsaren vid riksdagens tryckeriexpedition <i>Hjalmar Brander</i>	1,500	—
» förste vaktmästaren <i>Carl Johan Lundell</i>	1,400	---
» vaktmästaren <i>Gustaf Sturkell</i>	1,200	---
» sekreteraren hos riksdagens justitieombudsman, v. häradshövdingen <i>Knut von Matern</i>	3,290	--
» revisorn och bokhållaren <i>Nils Axel Fredrik Erdmann</i>	3,100	---
» notarien hos riksdagens andra kammare <i>Carl Napoleon Sandströms</i> änka <i>Anna Amalia Sandström, född Pilblad</i>	500	---
» övermaskinisten <i>Carl Gustaf Levins</i> änka <i>Hedvig Axelina Gottfrida</i> <i>Olivia Levin, född Vestermark</i>	500	---
Summa kronor	24,990	—

Anmärkning. Ovanstående pensioner indragas vid innehavarens frånfälle och även dessförinnan, såvida de för pensionernas utgående stadgade villkor upphöra.